

P7_TA(2011)0136

Διαδικασία χορήγησης και ανάκλησης της διεθνούς προστασίας ***I

Νομοθετικό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Απριλίου 2011 σχετικά με την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά τις ελάχιστες απαιτήσεις για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα (αναδιατύπωση) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(Συνήθης νομοθετική διαδικασία – αναδιατύπωση)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής προς το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (COM(2009)0554),
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 251, παράγραφος 2, και το άρθρο 63, πρώτο εδάφιο, σημείο 1 στοιχείο δ) και σημείο 2 στοιχείο α) της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τα οποία του υποβλήθηκε η πρόταση από την Επιτροπή (C7-0248/2009),
 - έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Συνέπειες της έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας στις τρέχουσες διοργανικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων» (COM(2009)0665),
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 294, παράγραφος 3, και άρθρο 78, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
 - έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής της 28ης Απριλίου 2010¹,
 - έχοντας υπόψη τη διοργανική συμφωνία της 28ης Νοεμβρίου 2001 σχετικά με μία πιο διαρθρωμένη προσφυγή στην τεχνική της αναδιατύπωσης των νομικών πράξεων²,
 - έχοντας υπόψη το ψήφισμα της 10ης Μαρτίου 2009 σχετικά με το μέλλον του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου³,
 - έχοντας υπόψη την από 2 Φεβρουαρίου 2010 επιστολή της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων προς την Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού,
 - έχοντας υπόψη τα άρθρα 87 και 55 του Κανονισμού,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (A7-0085/2011),
- A. εκτιμώντας ότι, σύμφωνα με την συμβουλευτική ομάδα των νομικών υπηρεσιών του

¹ EE C 18, 19.1.2011, σ. 85.

² EE C 77, 28.3.2002, σ. 1.

³ EE C 87 E, 1.4.2010, σ. 10.

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, η εν λόγω πρόταση δεν περιέχει καμία ουσιαστική τροποποίηση πλην όσων προσδιορίζονται ως τοιαύτες στην ως άνω πρόταση και ότι, όσον αφορά την κωδικοποίηση των αμετάβλητων διατάξεων προηγούμενων πράξεων και των τροποποιήσεων αυτών, η πρόταση περιορίζεται απλώς και μόνο σε κωδικοποίηση των υφισταμένων πράξεων, χωρίς τροποποίηση της ουσίας τους,

1. εγκρίνει τη θέση κατά την πρώτη ανάγνωση όπως παρατίθεται κατωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τις συστάσεις της συμβουλευτικής ομάδας των νομικών υπηρεσιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής·
2. ζητεί από την Επιτροπή να του υποβάλει εκ νέου την πρόταση, αν προτίθεται να της επιφέρει σημαντικές τροποποιήσεις ή να την αντικαταστήσει με νέο κείμενο·
3. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει τη θέση του Κοινοβουλίου στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή, καθώς και στα εθνικά κοινοβούλια.

Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που καθορίστηκε σε πρώτη ανάγνωση στις 6 Απριλίου 2011 εν όψει της έγκρισης οδηγίας 2011/.../ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς διεθνούς προστασίας (αναδιατύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2,

έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής¹,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία²,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

¹ ΕΕ C 18, 19.1.2011, σ. 85.

² Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Απριλίου 2011.

- (1) Είναι σκόπιμο να επέλθουν ορισμένες ουσιώδεις μεταβολές στην οδηγία 2005/85/EK, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα¹. Για λόγους σαφήνειας, είναι σκόπιμη η αναδιατύπωση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Η κοινή πολιτική ασύλου, που περιλαμβάνει το κοινό ευρωπαϊκό σύστημα για το άσυλο, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως προστασία στην Ένωση.
- (3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την έκτακτη σύνοδο στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να καταβληθεί προσπάθεια για τη θέσπιση κοινού ευρωπαϊκού συστήματος για το άσυλο, με βάση την πλήρη και συνολική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων («σύμβαση της Γενεύης»), όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967, επιβεβαιώνοντας έτσι την αρχή της μη επαναπροώθησης και διασφαλίζοντας ότι κανείς δεν αποστέλλεται πίσω σε μέρος όπου θα υφίστατο διώξεις.
- (4) Στα συμπεράσματα του Τάμπερε αναφέρεται ότι το κοινό ευρωπαϊκό σύστημα για το άσυλο θα πρέπει βραχυπρόθεσμα να περιλαμβάνει κοινές απαιτήσεις για δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες ασύλου στα κράτη μέλη και, πιο μακροπρόθεσμα, κοινοτικούς κανόνες που θα καταλήξουν σε κοινή διαδικασία ασύλου στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.
- (5) Η οδηγία 2005/85/EK συνιστούσε ένα πρώτο μέτρο στις διαδικασίες ασύλου.

¹ EE L 326, 13.12.2005, σ. 13.

- (6) Η πρώτη φάση της εγκαθίδρυσης κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου έχει πλέον ολοκληρωθεί. Στις 4 Νοεμβρίου 2004, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε το πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο καθορίζει τους στόχους που πρέπει να υλοποιηθούν στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης κατά την περίοδο 2005-2010. Στο πλαίσιο αυτό, το πρόγραμμα της Χάγης κάλεσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ολοκληρώσει την αξιολόγηση των νομικών πράξεων της πρώτης φάσης και να υποβάλει τις νομικές πράξεις και τα μέτρα της δεύτερης φάσης στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προκειμένου να εκδοθούν πριν από το 2010. Κατ' εφαρμογή του προγράμματος της Χάγης, ο στόχος που πρέπει να επιδιωχθεί σε σχέση με την εγκαθίδρυση κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου είναι η θέσπιση κοινής διαδικασίας ασύλου και ενιαίου καθεστώτος το οποίο να ισχύει σε ολόκληρη την Ένωση.
- (7) Στο Ευρωπαϊκό σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο, το οποίο εγκρίθηκε στις 16 Οκτωβρίου 2008, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επεσήμει ότι εξακολουθούν να υφίστανται σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την παροχή προστασίας και ζητούσε την ανάληψη νέων πρωτοβουλιών, περιλαμβανομένης προτάσεως για τη θέσπιση ενιαίας διαδικασίας ασύλου που να συμπεριλαμβάνει κοινές εγγυήσεις, ενόψει της ολοκλήρωσης της εγκαθίδρυσης κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου, όπως προβλέπεται στο πρόγραμμα της Χάγης.
- (8) Οι πόροι του Ευρωπαϊκού Ταμείου για τους Πρόσφυγες και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο **θα πρέπει να αξιοποιούνται μεταξύ άλλων και** με σκοπό την επαρκή υποστήριξη των προσπαθειών των κρατών μελών σε σχέση με την εφαρμογή των απαιτήσεων που θεσπίζονται κατά το δεύτερο στάδιο του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος για το Άσυλο, ιδίως δε των κρατών μελών εκείνων που αντιμετωπίζουν ιδιαίζουσες και δυσανάλογα μεγάλες πιέσεις για τα συστήματα ασύλου τους, εξαιτίας ειδικότερα της γεωγραφικής ή δημογραφικής τους κατάστασης. **Στα κράτη μέλη που δέχονται δυσανάλογα μεγάλο αριθμό αιτήσεων ασύλου σε σχέση με τον πληθυσμό τους θα πρέπει επίσης να αξιοποιείται άμεσα η παροχή οικονομικής υποστήριξης αλλά και διοικητικής/τεχνικής υποστήριξης από το Ευρωπαϊκό Ταμείο για τους Πρόσφυγες και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο αντίστοιχα, προκειμένου να μπορέσουν να συμμορφωθούν με τις προβλέψεις της παρούσας οδηγίας. [Τροπολογία 1]**

- (9) Με σκοπό να διασφαλισθεί η σφαιρική και αποτελεσματική αξιολόγηση των αναγκών διεθνούς προστασίας των αιτούντων κατά την έννοια της οδηγίας [.../.../EE] [για τη θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων σχετικά με την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας και σχετικά με το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας [οδηγία περί αναγνώρισης]], το ενωσιακό πλαίσιο σχετικά με τις διαδικασίες χορήγησης διεθνούς προστασίας ενδείκνυται να στηρίζεται στην έννοια της ενιαίας διαδικασίας ασύλου.
- (10) Κύριος στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η επεξεργασία περαιτέρω ελάχιστων προτύπων σε σχέση με τις διαδικασίες που ισχύουν στα κράτη μέλη για την αναγνώριση και την ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας ενόψει της θέσπισης κοινής διαδικασίας ασύλου στην Ένωση.
- (11) Η προσέγγιση των κανόνων σχετικά με τις διαδικασίες χορήγησης και ανάκλησης του καθεστώτος διεθνούς προστασίας αναμένεται να συμβάλει στον περιορισμό των δευτερογενών μετακινήσεων των αιτούντων διεθνή προστασία μεταξύ των κρατών μελών, όταν αυτές οφείλονται στις διαφορές των νομικών πλαισίων, και να οδηγήσει στη δημιουργία ισοδύναμων συνθηκών όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης] στα κράτη μέλη.
- (12) Οι ελάχιστες απαιτήσεις, εκ της φύσεώς τους, επιτρέπουν στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ περισσότερο ευνοϊκές διατάξεις για τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους ανιθαγενείς που ζητούν διεθνή προστασία από κράτος μέλος, όταν το αίτημα θεωρείται ότι βασίζεται στο γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος χρήζει διεθνούς προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης].
- (13) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και συνάδει με τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, στον Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην προαγωγή της εφαρμογής των άρθρων 1, 4, 18, 19, 21, 24 και 47 του Χάρτη και πρέπει να εφαρμόζεται αναλόγως.
[Τροπολογία 2]

- (14) Όσον αφορά τη μεταχείριση των προσώπων που εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη δεσμεύονται από υποχρεώσεις που υπέχουν από πράξεις διεθνούς δικαίου στις οποίες είναι μέρη.
- (15) *Τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν πλήρως την αρχή της μη επαναπροώθησης και το δικαίωμα στο άσυλο, όπου περιλαμβάνεται και η δυνατότητα εκκίνησης διαδικασίας ασύλου για κάθε πρόσωπο που επιθυμεί να ζητήσει άσυλο και ευρίσκεται στη δικαιοδοσία τους, συμπεριλαμβανομένων των ευρισκομένων υπό τον ουσιαστικό έλεγχο ενός οργανισμού της Ένωσης ή ενός οργανισμού κράτους μέλους.* [Τροπολογία 3]
- (16) Είναι βασικό να λαμβάνονται οι αποφάσεις για όλες τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας με βάση τα γεγονότα και πρωτίστως από αρχές το προσωπικό των οποίων έχει την απαραίτητη γνώση **και** εκπαίδευση σε θέματα ασύλου και προσφύγων. [Τροπολογία 4]
- (17) Είναι προς το συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των αιτούντων διεθνή προστασία να λαμβάνεται απόφαση επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας το συντομότερο δυνατόν, χωρίς να θίγεται η καταλληλότητα και πληρότητα της εξέτασης.
- (18) Η έννοια της δημόσιας τάξης μπορεί, μεταξύ άλλων, να καλύπτει καταδίκη για σοβαρό έγκλημα.

- (19) Προς το σκοπό της ορθής αναγνώρισης των ατόμων που χρήζουν προστασίας ως πρόσφυγες κατά την έννοια του άρθρου 1 της σύμβασης της Γενεύης ή ως πρόσωπα που δικαιούνται επικουρική προστασία, κάθε αιτών θα πρέπει να έχει πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες, τη δυνατότητα να συνεργάζεται και να επικοινωνεί καταλλήλως με τις αρμόδιες αρχές ώστε να υποβάλλει τα στοιχεία της υπόθεσής του, καθώς και **ουσιαστικές** διαδικαστικές εγγυήσεις για να προωθεί την υπόθεσή του σε όλα τα στάδια της διαδικασίας. Επιπλέον, η εξέταση μιας αίτησης διεθνούς προστασίας θα πρέπει κανονικά να δίδει στον αιτούντα τουλάχιστον το δικαίωμα παραμονής εν αναμονή της **τελεσίδικης** απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή, **και, σε περίπτωση αρνητικής απόφασης, τον απαιτούμενο χρόνο για την άσκηση ένδικου βοηθήματος, και για όσο χρονικό διάστημα το επιτρέπει ένα αρμόδιο δικαστήριο**, πρόσβαση σε διερμηνέα για την παρουσίαση της υπόθεσής του σε περίπτωση συνέντευξης με τις αρχές, δυνατότητα επικοινωνίας με εκπρόσωπο του Ύπατου Αρμοστή των ΗΕ για τους πρόσφυγες (UNHCR) και με οργανώσεις που παρέχουν ενημέρωση ή συμβουλές σε αιτούντες διεθνή προστασία, το δικαίωμα κατάλληλης κοινοποίησης της απόφασης, πραγματικό και νομικό σκεπτικό της απόφασης, τη δυνατότητα συνεννόησης με νομικό ή άλλο σύμβουλο και το δικαίωμα ενημέρωσής του για τη νομική του κατάσταση στα κρίσιμα σημεία της διαδικασίας, σε γλώσσα την οποία **κατανοεί ή** ευλόγως θεωρείται ότι κατανοεί και, σε περίπτωση απορριπτικής απόφασης, το δικαίωμα ουσιαστικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου. **[Τροπολογία 5]**
- (20) Προκειμένου να διασφαλισθεί αποτελεσματική πρόσβαση στη διαδικασία εξέτασης, οι κρατικοί λειτουργοί που έρχονται πρώτοι σε επαφή με άτομα που αναζητούν διεθνή προστασία, ιδίως εκείνοι που ασχολούνται με την επιτήρηση των χερσαίων ή θαλάσσιων συνόρων ή διενεργούν ελέγχους στα σύνορα, πρέπει να λαμβάνουν οδηγίες και την αναγκαία κατάρτιση σχετικά με το πώς να αναγνωρίζουν, **να καταχωρίζουν** και **να διαβιβάζουν στην αποφαινόμενη αρχή τις** αιτήσεις διεθνούς προστασίας. Πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν σε υπηκόους τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς που βρίσκονται στο έδαφος, περιλαμβανομένης της μεθορίου, στα χωρικά ύδατα ή στις ζώνες διέλευσης των κρατών μελών, και οι οποίοι επιθυμούν να ζητήσουν διεθνή προστασία, κάθε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με τον τόπο και τον τρόπο υποβολής αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Σε περίπτωση που τα εν λόγω πρόσωπα βρίσκονται στα χωρικά ύδατα κράτους μέλους, πρέπει να λαμβάνονται μέτρα για την αποβίβασή τους στην ξηρά και να γίνεται εκεί η εξέταση των αιτήσεών τους κατά τα προβλεπόμενα στην παρούσα οδηγία. **[Τροπολογία 6]**

- (21) Εξάλλου, πρέπει να θεσπισθούν ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις για τους ευάλωτους αιτούντες, π.χ. ανηλίκους, *εγκύους*, ασυνόδευτους ανηλίκους, άτομα που έχουν υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες σοβαρές πράξεις βίας *όπως είναι οι βιαιοπραγίες για λόγους φύλου και οι επιβλαβείς παραδοσιακές πρακτικές* ή αναπήρους, ούτως ώστε να δημιουργούνται οι συνθήκες που είναι αναγκαίες για την αποτελεσματική πρόσβαση των αιτούντων αυτών στις σχετικές διαδικασίες και για την επίκληση των στοιχείων που απαιτούνται για την τεκμηρίωση μιας αίτησης διεθνούς προστασίας. [Τροπολογία 7]
- (22) Οι εθνικές ρυθμίσεις σχετικά με την εξακρίβωση και τεκμηρίωση συμπτωμάτων και ενδείξεων βασανιστηρίων ή άλλων σοβαρών πράξεων σωματικής ή ψυχολογικής βίας, περιλαμβανομένων των πράξεων σεξουαλικής βίας, στο πλαίσιο διαδικασιών που υπάγονται στην παρούσα οδηγία θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να βασίζονται στο Εγχειρίδιο για την αποτελεσματική διερεύνηση και τεκμηρίωση των βασανιστηρίων και άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (πρωτόκολλο της Κωνσταντινούπολης).
- (23) Με σκοπό τη διασφάλιση ουσιαστικής ισοτιμίας μεταξύ αιτούντων του γυναικείου και του ανδρικού φύλου, οι διαδικασίες εξέτασης πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες εκάστου φύλου. Ειδικότερα, οι προσωπικές συνεντεύξεις πρέπει να οργανώνονται έτσι, ώστε τόσο οι γυναίκες όσο και οι άνδρες αιτούντες να μπορούν να μιλήσουν για τις εμπειρίες που έχουν βιώσει σε περιπτώσεις διώξεων με βάση το φύλο *σε συνομιλητή του ιδίου φύλου, εάν το ζητήσουν, και ο οποίος να έχει λάβει ειδική κατάρτιση για συνεντεύξεις που αφορούν διώξεις λόγω φύλου*. Η περιπλοκότητα των προβαλλόμενων ισχυρισμών που άπτονται του φύλου πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη στο πλαίσιο διαδικασιών με βάση την έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας, την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής ή την έννοια των μεταγενέστερων αιτήσεων. [Τροπολογία 8]
- (24) Το «μείζον συμφέρον του παιδιού», σύμφωνα με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του παιδιού, θα πρέπει να αποτελεί πρωταρχική μέριμνα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (25) Οι διαδικασίες εξέτασης των αναγκών διεθνούς προστασίας πρέπει να διεξάγονται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να έχουν οι *αποφαινόμενες* αρχές την ευχέρεια να εξετάζουν ενδελεχώς τις αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας. [Τροπολογία 9]

- (26) Όταν ο αιτών υποβάλλει νέα αίτηση χωρίς να προσκομίζει νέα στοιχεία ή επιχειρήματα, θα ήταν δυσανάλογο να υποχρεούνται τα κράτη μέλη να ανοίγουν νέα πλήρη εξεταστική διαδικασία. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απορρίψουν την αίτηση ως απαράδεκτη με βάση την αρχή του δεδικασμένου.
- (27) Πολλές αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας γίνονται στα σύνορα ή στις ζώνες διέλευσης ενός κράτους μέλους πριν από την απόφαση για την εισδοχή του αιτούντος. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν διαδικασίες για την εξέταση του παραδεκτού ή/και της ουσίας των αιτήσεων οι οποίες να επιτρέπουν την επιτόπου λήψη απόφασης επί των αιτήσεων που υποβάλλονται στα σύνορα ή σε ζώνες διέλευσης.
- (28) Κομβικό κριτήριο για το βάσιμο μιας αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας είναι η ασφάλεια του αιτούντος στη χώρα καταγωγής. Όταν μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να τη χαρακτηρίσουν ως ασφαλή για το συγκεκριμένο αιτούντα, εκτός αν αυτός προβάλει αντεπιχειρήματα.
- (29) Δεδομένου του επιπέδου εναρμόνισης ως προς το χαρακτηρισμό υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών ως προσφύγων, θα πρέπει να θεσπισθούν κοινά κριτήρια για το χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής.
- (30) Ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί να αποτελεί απόλυτη εγγύηση ασφάλειας για τους υπηκόους της εν λόγω χώρας. Εκ φύσεως, η αξιολόγηση στην οποία βασίζεται ο χαρακτηρισμός λαμβάνει υπόψη μόνο τις γενικές κοινωνικές, νομικές και πολιτικές συνθήκες της χώρας και το κατά πόσον οι υπεύθυνοι δίωξης, βασανιστηρίων ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας υφίστανται πράγματι κυρώσεις όταν αποδεικνύεται η ενοχή τους στην οικεία χώρα. Για το λόγο αυτό είναι σημαντικό να εξασφαλισθεί ότι, όταν ο αιτών καταδεικνύει ότι υπάρχουν έγκυροι λόγοι για τους οποίους η χώρα δεν πρέπει να θεωρείται ασφαλής στην περίπτωσή του, ο χαρακτηρισμός της ως ασφαλούς δεν θα ισχύει πλέον καθόσον τον αφορά.

(31) (30) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν όλες τις αιτήσεις επί της ουσίας, δηλαδή να αξιολογούν κατά πόσον ο συγκεκριμένος αιτών δικαιούται να θεωρηθεί άτομο που δικαιούται διεθνή προστασία κατά την έννοια της οδηγίας [..././EE] [οδηγία περί αναγνώρισης] εκτός εάν η παρούσα οδηγία προβλέπει άλλως, ιδίως όταν μπορεί να **εξασφαλιστεί** ότι άλλη χώρα θα εξετάσει το θέμα και θα παράσχει **αποτελεσματική** προστασία. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν να εξετάζουν μια αίτηση διεθνούς προστασίας επί της ουσίας όταν μια πρώτη χώρα έχει χορηγήσει στον αιτούντα το καθεστώς πρόσφυγα ή άλλη **προσιτή και αποτελεσματική** προστασία και ο αιτών θα τύχει επανεισδοχής στη χώρα αυτή. **Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργήσουν έτσι μόνο αν ο συγκεκριμένος αιτών θα είναι ασφαλής στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα.**
[Τροπολογία 10]

(32) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν να αξιολογούν μια αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας επί της ουσίας ούτε όταν ο αιτών, ως εκ της επαρκούς συνδέσεώς του με τρίτη χώρα, όπως ορίζεται από την εθνική νομοθεσία, αναμένεται ευλόγως να αναζητήσει προστασία στην τρίτη αυτή χώρα, και υφίστανται λόγοι για να θεωρηθεί ότι ο αιτών θα τύχει εισδοχής ή επανεισδοχής στην εν λόγω χώρα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργήσουν έτσι μόνο αν ο συγκεκριμένος αιτών θα είναι ασφαλής στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα. Προς αποφυγή δευτερογενών μετακινήσεων αιτούντων, θα πρέπει να θεσπισθούν κοινές αρχές για τη θεώρηση ή το χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών από τα κράτη μέλη.

■ [Τροπολογία 11]

(33) Όσον αφορά την ανάκληση του καθεστώτος του πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα άτομα που τυγχάνουν διεθνούς προστασίας ενημερώνονται δεόντως για την πιθανή επανεξέταση του καθεστώτος τους και έχουν τη δυνατότητα ακροάσεως προτού οι αρχές λάβουν αιτιολογημένη απόφαση ανάκλησής του.

(34) Σύμφωνα με βασική αρχή της ενωσιακής νομοθεσίας, οι αποφάσεις επί αιτήσεως παροχής διεθνούς προστασίας και περί ανακλήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας πρέπει να επιδέχονται αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.

- (35) Σύμφωνα με το άρθρο 64 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η παρούσα οδηγία δεν θίγει την άσκηση των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών όσον αφορά την τήρηση του νόμου και της τάξης και τη διασφάλιση της εσωτερικής ασφάλειας.
- (36) Η παρούσα οδηγία δεν αφορά διαδικασίες μεταξύ κρατών μελών που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [.../...] [για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από ανιθαγενή (κανονισμός του Δουβλίνου)].
- (37) Οι αιτούντες στους οποίους εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. [.../...] [κανονισμός του Δουβλίνου] πρέπει να απολαύουν της εφαρμογής των θεμελιωδών αρχών και εγγυήσεων που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία, καθώς και των ειδικών εγγυήσεων που καθορίζονται στον εν λόγω κανονισμό.
- (38) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας αξιολογείται σε τακτά διαστήματα.
- (39) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η καθιέρωση ελάχιστων απαιτήσεων στα κράτη μέλη για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των επιπτώσεων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για την επίτευξη του στόχου της.
- (40) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, που προσαρτήθηκε στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.

- (41) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που συνιστούν τροποποιήσεις ουσίας σε σχέση με την οδηγία 2005/85ΕΚ. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται απορρέει από την οδηγία 2005/85/ΕΚ.
- (42) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά στις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας που ορίζεται στο παράρτημα ΙΙ, μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 Σκοπός

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για τις διαδικασίες διά των οποίων τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας .../.../ΕΕ [οδηγία περί αναγνώρισης].

Άρθρο 2 Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

- α) «σύμβαση της Γενεύης»: η σύμβαση της 28ης Ιουλίου 1951 περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967·
- β) «αίτηση» ή «αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας»: η αίτηση παροχής προστασίας από κράτος μέλος που υποβάλλει υπήκοος τρίτης χώρας ή άπατρις, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί ότι αιτείται καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας και ο οποίος δεν αιτείται ρητώς να του παρασχεθεί άλλη μορφή προστασίας, μη εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης], η οποία δύναται να ζητηθεί αυτοτελώς·
- γ) «αιτών» ή «αιτών διεθνή προστασία»: υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής που έχει υποβάλει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας επί της οποίας δεν έχει εκδοθεί ακόμη τελεσίδικη απόφαση·
- δ) «αιτών με ειδικές ανάγκες»: κάθε αιτών ο οποίος, εξαιτίας της ηλικίας, του φύλου, **του γενετήσιου προσανατολισμού, της ταυτότητας φύλου**, αναπηρίας, **ασθενειών σωματικής ή** ψυχικής υγείας ή των επακόλουθων βασανιστηρίων, βιασμού, ή άλλων σοβαρών μορφών ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας πρέπει να τύχει ειδικών εγγυήσεων προκειμένου να επωφεληθεί των δικαιωμάτων και να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία: **[Τροπολογία 13]**
- ε) «τελεσίδικη απόφαση»: η απόφαση που ορίζει κατά πόσον ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής αναγνωρίζεται ως πρόσφυγας ή ως άτομο που δικαιούται επικουρική προστασία δυνάμει της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης] και η οποία δεν υπόκειται πλέον σε άσκηση ένδικου μέσου στο πλαίσιο του κεφαλαίου V της παρούσας οδηγίας, ασχέτως εάν με την άσκηση τέτοιου ένδικου μέσου οι αιτούντες αποκτούν τη δυνατότητα να παραμένουν στα εν λόγω κράτη μέλη μέχρις ότου εκδοθεί η σχετική απόφαση·

- στ) «αποφαινόμενη αρχή»: κάθε οιονεί δικαστική ή διοικητική αρχή κράτους μέλους υπεύθυνη για την εξέταση των αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας και αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων πρωτοβαθμώς στις εν λόγω υποθέσεις, με την επιφύλαξη του παραρτήματος I·
- ζ) «πρόσφυγας»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 στοιχείο γ) της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης]·
- η) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 στοιχείο στ) της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης]·
- θ) «διεθνής προστασία»: η αναγνώριση από ένα κράτος μέλος υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς ως πρόσφυγα ή ως προσώπου που δικαιούται επικουρική προστασία·
- ι) «καθεστώς πρόσφυγα»: η αναγνώριση από ένα κράτος μέλος υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς ως πρόσφυγα·
- ια) «καθεστώς επικουρικής προστασίας»: η αναγνώριση από ένα κράτος μέλος υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς ως προσώπου που δικαιούται επικουρική προστασία·
- ιβ) «ανήλικος»: υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής ηλικίας κάτω των 18 ετών·
- ιγ) «ασυνόδευτος ανήλικος»: ανήλικος κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο ιβ) της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης]·
- ιδ) «εκπρόσωπος»: πρόσωπο που έχει ορισθεί από τις αρμόδιες αρχές για να ενεργεί ως νόμιμος κηδεμόνας, με καθήκον να συνδράμει και να αντιπροσωπεύει ασυνόδευτο ανήλικο, έτσι ώστε διασφαλίζει το μείζον συμφέρον του ανηλίκου και να ασκεί νομική ικανότητα για λογαριασμό του οσάκις είναι αναγκαίο·

- ιε) «ανάκληση της διεθνούς προστασίας»: η απόφαση της αρμόδιας αρχής να ανακαλέσει ή να αρνηθεί να ανανεώσει το καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας ενός προσώπου σύμφωνα με την οδηγία [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης].
- ιστ) «παραμονή στο κράτος μέλος»: η παραμονή στο έδαφος, περιλαμβανομένων των συνόρων, ή στις ζώνες διέλευσης του κράτους μέλους στο οποίο υπεβλήθη ή εξετάζεται η αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας.
- ιζ) *«νέα δεδομένα και περιστάσεις»: τα δεδομένα που στηρίζουν επί της ουσίας τον ισχυρισμό και που θα μπορούσαν να συμβάλουν στην επανεξέταση προγενέστερης απόφασης. [Τροπολογία 15]*

Άρθρο 3 Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται στο έδαφος, περιλαμβανομένων των συνόρων, στα χωρικά ύδατα, ή στις ζώνες διέλευσης των κρατών μελών, καθώς και στην ανάκληση της διεθνούς προστασίας.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται επί αιτήσεων διπλωματικού ή εδαφικού ασύλου που υποβάλλονται σε αντιπροσωπείες των κρατών μελών.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν την παρούσα οδηγία σε διαδικασίες για την έκδοση αποφάσεων όσον αφορά αιτήσεις παροχής οποιασδήποτε μορφής διεθνούς προστασίας που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης].

Άρθρο 4 Υπεύθυνες αρχές

1. Για όλες τις διαδικασίες, τα κράτη μέλη ορίζουν αποφαινόμενη αρχή υπεύθυνη για τη δέουσα εξέταση των αιτήσεων βάσει της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εν λόγω αρχή διαθέτει αριθμητικά επαρκές, κατάλληλα κατηρτισμένο και εξειδικευμένο προσωπικό, ώστε να μπορεί να εκτελεί τα καθήκοντά της εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών. Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη φροντίζουν για την εκπόνηση προγραμμάτων αρχικής και επιγενόμενης κατάρτισης για το προσωπικό που εξετάζει τις αιτήσεις και λαμβάνει αποφάσεις επί θεμάτων διεθνούς προστασίας.

2. Η κατάρτιση για την οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 1 καλύπτει, ιδίως, τα εξής:

α) ουσιαστικούς και διαδικαστικούς κανόνες σχετικά με τη διεθνή προστασία και τα δικαιώματα του ανθρώπου, οι οποίοι καθορίζονται σε συναφείς διεθνείς και ενωσιακές νομικές πράξεις, περιλαμβανομένων των αρχών της απαγόρευσης της επαναπροώθησης και της απαγόρευσης κάθε διακριτικής μεταχείρισης·

β) αιτούντες με ειδικές ανάγκες, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο δ)· [Τροπολογία 16]

γ) ενημέρωση σχετικά με θέματα που άπτονται του φύλου, του γενετήσιου προσανατολισμού, της ηλικίας και ψυχικών τραυμάτων, με ιδιαίτερη μέριμνα για τους ασυνόδευτους ανηλίκους· [Τροπολογία 17]

δ) χρήση των πληροφοριών σχετικά με τη χώρα καταγωγής·

ε) τεχνικές συνέντευξης, περιλαμβανομένης της διαπολιτισμικής επικοινωνίας·

στ) εντοπισμός και τεκμηρίωση ενδείξεων και συμπτωμάτων βασανιστηρίων·

ζ) εκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων, περιλαμβανομένης της αρχής του ευεργετήματος της αμφιβολίας·

η) ζητήματα νομολογίας που σχετίζονται με την εξέταση αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας.

3. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι υπεύθυνη είναι άλλη αρχή, προς τον σκοπό της διεκπεραίωσης υποθέσεων κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...] [κανονισμός του Δουβλίνου].

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν ορίζεται αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 3, το προσωπικό της εν λόγω αρχής να έχει τις κατάλληλες γνώσεις **και** να λαμβάνει την απαιτούμενη κατάρτιση ώστε να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. **[Τροπολογία 18]**

5. Αρμόδιο για τη διεκπεραίωση αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται σε ένα κράτος μέλος και απευθύνονται στις αρχές κάποιου άλλου κράτους μέλους, το οποίο διενεργεί εκεί συνοριακούς ελέγχους και ελέγχους μετανάστευσης, είναι το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου υποβάλλεται η αίτηση.

Άρθρο 5 Ευνοϊκότερες διατάξεις

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ περισσότερο ευνοϊκές απαιτήσεις για τις διαδικασίες διά των οποίων χορηγείται και ανακαλείται το καθεστώς του πρόσφυγα, εφόσον οι απαιτήσεις αυτές συνάδουν με την παρούσα οδηγία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 6 Πρόσβαση στη διαδικασία

1. Τα κράτη μέλη διορίζουν αρμόδιες αρχές στις οποίες ανατίθεται η ευθύνη για την παραλαβή και την καταχώρηση των αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 5, 6, 7 και 8, τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν την υποβολή αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας αυτοπροσώπως ή/και σε συγκεκριμένο τόπο.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε πρόσωπο που επιθυμεί να υποβάλει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας έχει όντως ουσιαστική δυνατότητα να υποβάλει αίτηση στην αρμόδια αρχή το συντομότερο δυνατό. ***Σε περίπτωση που οι αιτούντες δεν είναι σε θέση να καταθέσουν την αίτησή τους αυτοπροσώπως, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ένας νόμιμος εκπρόσωπος να είναι σε θέση να υποβάλει την αίτηση εξ ονόματός τους.*** **[Τροπολογία 19]**

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε ενήλικας που διαθέτει νομική ικανότητα να έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας αυτοπροσώπως.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι ο αιτών μπορεί να υποβάλει αίτηση εξ ονόματος των εξαρτώμενων από αυτόν προσώπων. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εξαρτώμενοι ενήλικες να συναινούν στην κατάθεση της αίτησης εξ ονόματός τους ή, εάν αυτό δεν ισχύει, να μπορούν να υποβάλουν την αίτησή τους αυτοπροσώπως.

Η συναίνεση ζητείται κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης ή, το αργότερο, κατά την προσωπική συνέντευξη με τον εξαρτώμενο ενήλικα. Πριν ζητηθεί η συναίνεση, κάθε ενήλικας μεταξύ των εν λόγω προσώπων ενημερώνεται κατ' ιδίαν σχετικά με τις σχετικές διαδικαστικές συνέπειες και σχετικά με το δικαίωμά του να υποβάλει αυτοτελή αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ένας ανήλικος έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας είτε αυτοπροσώπως – *εφόσον έχει δικανική ικανότητα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο* – είτε *σε διαφορετική περίπτωση μέσω του νομίμου εκπροσώπου του ή του πληρεξουσίου του. Κατά τα λοιπά εφαρμόζεται η παράγραφος 6. [Τροπολογία 20]*

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι κατάλληλοι φορείς για τους οποίους γίνεται λόγος στο άρθρο 10 της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών¹ έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας εξ ονόματος ασυνόδευτου ανηλίκου εφόσον, με βάση εξατομικευμένη εκτίμηση της προσωπικής κατάστασης του ανηλίκου, οι εν λόγω φορείς θεωρούν ότι ο ανήλικος έχει ενδεχομένως ανάγκη προστασίας κατ' εφαρμογή της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης].

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν στην εθνική τους νομοθεσία:

- α) τις περιπτώσεις όπου ένας ανήλικος μπορεί να υποβάλει ο ίδιος αίτηση·
- β) τις περιπτώσεις στις οποίες η αίτηση του ασυνόδευτου ανηλίκου πρέπει να κατατεθεί από εκπρόσωπο όπως προβλέπεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1 στοιχείο α)·

■ [Τροπολογία 21]

¹ EE L 348, 24.12.2008, σ. 98.

8. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι συνοριοφύλακες, η αστυνομία, οι αρχές μετανάστευσης και το προσωπικό των καταστημάτων κράτησης λαμβάνουν οδηγίες και την απαιτούμενη κατάρτιση **για την αναγνώριση, την καταχώριση και τη διαβίβαση των αιτήσεων** παροχής διεθνούς προστασίας. Σε περίπτωση που οι εν λόγω αρχές διορίζονται ως υπεύθυνες αρχές κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, οι παρεχόμενες οδηγίες περιλαμβάνουν την υποχρέωση καταχώρισης των αιτήσεων. Σε άλλες περιπτώσεις, οι οδηγίες επιτάσσουν τη διαβίβαση της αίτησης στην αρχή που είναι αρμόδια για την καταχώρισή της, μαζί με κάθε χρήσιμο πληροφοριακό στοιχείο. **[Τροπολογία 22]**

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλες οι άλλες αρχές στις οποίες είναι πιθανό να απευθυνθεί ένα άτομο που επιθυμεί να υποβάλει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας είναι σε θέση να συμβουλευθούν το άτομο αυτό για τον τρόπο και τον τόπο υποβολής τέτοιας αίτησης ή/και δύνανται να απαιτούν από τις εν λόγω αρχές να διαβιβάζουν τις αιτήσεις στην αρμόδια αρχή.

9. Κάθε αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας καταχωρείται από τις αρμόδιες αρχές εντός 72 ωρών από τη στιγμή κατά την οποία ένα άτομο έχει εκφράσει την επιθυμία του να υποβάλει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας δυνάμει των υποπαραγράφων 1 και 3 της παραγράφου 8.

Άρθρο 7

Ενημέρωση και παροχή συμβουλών στα σημεία διέλευσης των συνόρων και στα καταστήματα κράτησης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες για τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται με σκοπό την υποβολή αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας είναι διαθέσιμες:

- α) στα σημεία διέλευσης των συνόρων, περιλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, στα εξωτερικά σύνορα· και
- β) στα καταστήματα κράτησης.

2. Τα κράτη μέλη παρέχουν δυνατότητα διερμηνείας, ούτως ώστε να διασφαλίζεται η επικοινωνία μεταξύ των ατόμων που επιθυμούν να υποβάλουν αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας και των συνοριοφυλάκων ή του προσωπικού των καταστημάτων κράτησης.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι οργανώσεις οι οποίες παρέχουν **νομική συνδρομή και/ή εκπροσώπηση** στους αιτούντες διεθνή προστασία έχουν **ταχεία** πρόσβαση στα σημεία διέλευσης των συνόρων, περιλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, καθώς και στα καταστήματα κράτησης. ■ [Τροπολογία 23]

Τα κράτη μέλη δύναται να θεσπίζουν κανόνες σχετικά με την παρουσία τέτοιων οργανώσεων στους χώρους που μνημονεύονται στο παρόν άρθρο, **στο μέτρο που οι κανόνες αυτοί δεν περιορίζουν τη δυνατότητα πρόσβασης των αιτούντων σε γνωμοδοτήσεις και συμβουλές.** [Τροπολογία 24]

Άρθρο 8

Δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος έως ότου εξετασθεί η αίτηση

1. Στους αιτούντες επιτρέπεται να παραμείνουν στο κράτος μέλος, αποκλειστικά για το σκοπό της διαδικασίας, μέχρις ότου η αποφαινόμενη αρχή λάβει την **τελεσίδικη** απόφασή της **καθώς και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο αιτών ασκεί προσφυγή, και για όσο διάστημα το επιτρέψει η αρμόδια αρχή ή το δικαστήριο.** Το δικαίωμα παραμονής δεν θεμελιώνει δικαίωμα για χορήγηση άδειας διαμονής. [Τροπολογία 25]

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να δεχθούν εξαίρεση μόνον όταν ένα άτομο υποβάλλει μια μεταγενέστερη αίτηση κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 34 παράγραφος 7 ή όταν προτίθενται να παραδώσουν ή να εκδώσουν, ανάλογα με την περίπτωση, ένα πρόσωπο είτε σε άλλο κράτος μέλος δυνάμει υποχρεώσεων στο πλαίσιο της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών¹ ή άλλως, είτε σε τρίτη χώρα, με εξαίρεση τη χώρα καταγωγής του εκάστοτε αιτούντος, ή, τέλος, σε διεθνή ποινικά δικαστήρια.

3. Ένα κράτος μέλος δύναται να εκδώσει έναν αιτούντα σε τρίτη χώρα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 μόνον εφόσον ■ η απόφαση περί έκδοσης δεν θα οδηγήσει σε άμεση ή έμμεση επαναπρόωθηση κατά παράβαση των διεθνών υποχρεώσεων του κράτους μέλους **ή ο αιτών δεν θα εκτεθεί σε απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση μετά την άφιξή του στην τρίτη χώρα.** [Τροπολογία 26]

¹ EE L 190, 18.7.2002, σ. 1.

Άρθρο 9

Προϋποθέσεις για την εξέταση των αιτήσεων

1. τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας να μην απορρίπτονται ούτε να αποκλείεται η εξέτασή τους εκ μόνου του γεγονότος ότι δεν υποβλήθηκαν το ταχύτερο δυνατόν.
2. Κάθε αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας πρέπει καταρχάς να εξετάζεται για να εξακριβωθεί κατά πόσον ο αιτών δύναται να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας. Στην αντίθετη περίπτωση, η αίτηση εξετάζεται για να εξακριβωθεί κατά πόσον ο αιτών είναι πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις της αποφαινόμενης αρχής επί των αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας να λαμβάνονται μετά τη δέουσα εξέταση. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:
 - α) οι αιτήσεις να εξετάζονται και οι αποφάσεις να λαμβάνονται σε ατομική βάση, αντικειμενικά και αμερόληπτα·
 - β) να λαμβάνονται συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως από την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο *και διεθνείς οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων*, ως προς τη γενική κατάσταση στις χώρες καταγωγής των αιτούντων και, όπου χρειάζεται, στις χώρες μέσω των οποίων διήλθαν και να προβλέπεται ότι το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων και τη λήψη των αποφάσεων έχει πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες καθώς επίσης, οσάκις η αποφαινόμενη αρχή λαμβάνει υπόψη τις εν λόγω πληροφορίες με σκοπό την έκδοση απόφασης, να είναι αυτές διαθέσιμες στον αιτούντα και στον δικηγόρο του· **[Τροπολογία 27]**
 - γ) το προσωπικό που εξετάζει αιτήσεις και λαμβάνει αποφάσεις να γνωρίζει τις συναφείς απαιτήσεις που εφαρμόζονται στον τομέα της νομοθεσίας περί ασύλου και προσφύγων *καθώς και της νομοθεσίας περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να έχει συμμετάσχει στα προγράμματα αρχικής κατάρτισης και μεταγενέστερης επιμόρφωσης που ορίζει το άρθρο 4 παράγραφος 1*· **[Τροπολογία 28]**

δ) το προσωπικό που εξετάζει αιτήσεις και λαμβάνει αποφάσεις να έχει εκπαιδευθεί και να μπορεί να ζητήσει συμβουλές, εφόσον είναι αναγκαίο, από εμπειρογνώμονες επί ειδικών ζητημάτων, π.χ. επί ιατρικών ή πολιτιστικών *ή θρησκευτικών* ζητημάτων ή ζητημάτων που άπτονται των παιδιών, του φύλου, *ή του γενετήσιου προσανατολισμού*. [Τροπολογία 29]

ε) *ο αιτών και ο νομικός του σύμβουλος να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που παρέχουν οι εμπειρογνώμονες που αναφέρονται στο σημείο δ).* [Τροπολογία 30]

4. Οι αρχές που αναφέρονται στο κεφάλαιο V έχουν, μέσω της αποφαινόμενης αρχής ή του αιτούντος ή άλλως, πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο β) οι οποίες είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

5. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κανόνες όσον αφορά τη μετάφραση εγγράφων σχετικών με την εξέταση των αιτήσεων.

Άρθρο 10

Προϋποθέσεις για τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις για τις αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας να δίδονται γραπτώς.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε, όταν απορρίπτεται *ή εγκρίνεται* αίτηση αναφορικά με το καθεστώς του πρόσφυγα ή/και επικουρικής προστασίας, να αναφέρονται *ευκρινώς* στην απόφαση οι πραγματικοί και νομικοί λόγοι και να δίδονται γραπτώς πληροφορίες για τις δυνατότητες προσβολής αρνητικής απόφασης *τη στιγμή της έκδοσης της απόφασης και να υπογράφονται άμα τη λήψει τους από τον ενδιαφερόμενο*. [Τροπολογία 31]

■ [Τροπολογία 32]

3. Για τους σκοπούς του άρθρου 6 παράγραφος 4, και οσάκις η αίτηση βασίζεται στην ίδια αιτιολογία, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μία μόνο απόφαση, που να καλύπτει όλους τους εξαρτωμένους.

4. Η παράγραφος 3 δεν ισχύει σε περιπτώσεις στις οποίες η κοινολόγηση επιμέρους πληροφοριών σχετικά με ένα άτομο σε μέλη της οικογένειάς του μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τα συμφέροντα του εν λόγω ατόμου, περιλαμβανομένων των περιπτώσεων διώξεων με βάση το φύλο, *το γενετήσιο προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου και/ή την ηλικία*. Στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει να εκδίδεται χωριστή απόφαση με αποδέκτη το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. [Τροπολογία 33]

Άρθρο 11
Εγγυήσεις για τους αιτούντες διεθνή προστασία

1. Τα κράτη μέλη, με τις διαδικασίες του κεφαλαίου III, μεριμνούν ώστε να παρέχονται σε όλους τους αιτούντες διεθνή προστασία οι ακόλουθες εγγυήσεις:

- α) Να ενημερώνονται, σε γλώσσα την οποία *κατανοούν ή* ευλόγως θεωρείται ότι για τη διαδικασία που ακολουθείται και για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους κατά τη διαδικασία καθώς και για τις τυχόν συνέπειες της μη συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις τους και της μη συνεργασίας με τις αρχές· να ενημερώνονται ως προς τις προθεσμίες καθώς και ως προς τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους ώστε να συμμορφωθούν με την υποχρέωση για υποβολή των στοιχείων όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 της οδηγίας [.../.../ΕΕ] [οδηγία περί αναγνώρισης]. Οι πληροφορίες τους δίδονται εγκαίρως ώστε να μπορέσουν να ασκήσουν τα δικαιώματα που εγγυάται η παρούσα οδηγία και να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 12. **[Τροπολογία 34]**
- β) Να τους παρέχονται υπηρεσίες διερμηνέα, όταν αυτό είναι απαραίτητο για να εκθέσουν την περίπτωση τους στις αρμόδιες αρχές. Τα κράτη μέλη θεωρούν απαραίτητο να παρέχουν αυτές τις υπηρεσίες τουλάχιστον όταν η αποφαινόμενη αρχή καλεί τον αιτούντα σε συνέντευξη όπως αναφέρεται στα άρθρα 13, 14, 15, 16 και 30 και δεν μπορεί να εξασφαλισθεί η δέουσα επικοινωνία χωρίς διερμηνέα. Σε αυτή την περίπτωση και σε άλλες περιπτώσεις όπου οι αρμόδιες αρχές καλούν τον αιτούντα, οι υπηρεσίες αυτές αμείβονται από το Δημόσιο.
- γ) Να μη στερούνται της ευκαιρίας να επικοινωνούν με την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες ή κάθε άλλη οργάνωση η οποία παρέχει νομικές ή άλλου είδους συμβουλές σε αιτούντες άσυλο σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους.
- δ) Να τους κοινοποιείται σε εύλογο χρόνο η απόφαση της αποφαινόμενης αρχής για την αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας. Εάν ένας νομικός ή άλλος σύμβουλος εκπροσωπεί νομίμως τον αιτούντα, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να κοινοποιήσουν την απόφαση σε αυτόν αντί στον αιτούντα διεθνή προστασία.

- ε) Να ενημερώνονται σχετικά με το αποτέλεσμα της απόφασης της αποφαινόμενης αρχής σε γλώσσα που **κατανοούν ή** ευλόγως θεωρείται ότι κατανοούν εάν δεν τους παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση νομικός ή άλλος σύμβουλος. Η παρεχόμενη ενημέρωση περιλαμβάνει πληροφορίες για τη δυνατότητα προσβολής αρνητικής απόφασης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 2. **[Τροπολογία 35]**
2. Τα κράτη μέλη, τηρώντας τις διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο V, μεριμνούν ώστε όλοι οι αιτούντες να απολαμβάνουν των εγγυήσεων που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 στοιχεία β), γ) και δ) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 12

Υποχρεώσεις των αιτούντων διεθνή προστασία

1. Οι αιτούντες διεθνή προστασία οφείλουν να **συμπράττουν στο μέτρο των σωματικών και ψυχολογικών δυνάμεών στη διαλεύκανση των πραγματικών περιστατικών και να γνωστοποιούν την ταυτότητα, την ιθαγένειά τους και τα λοιπά στοιχεία** που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης] **στις αρμόδιες αρχές. Σε περίπτωση που δεν κατέχουν έγκυρο διαβατήριο ή εναλλακτικό ταξιδιωτικό έγγραφο, οι αιτούντες οφείλουν να συνεργάζονται για την έκδοση ταυτότητας. Εφόσον οι αιτούντες μπορούν να παραμένουν στο κράτος μέλος κατά τη διάρκεια της εξέτασης της αίτησης διεθνούς προστασίας, δεν απαιτείται να έλθουν σε επαφή με τις αρχές της χώρας καταγωγής εφόσον εκφράζονται φόβοι δίωξης στη χώρα αυτή.** Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στους αιτούντες άλλες υποχρεώσεις συνεργασίας με τις αρμόδιες αρχές στο μέτρο που οι υποχρεώσεις αυτές είναι αναγκαίες για τη διεκπεραίωση της αίτησης. **[Τροπολογία 36]**
2. Τα κράτη μέλη μπορούν, ιδίως, να προβλέπουν ότι:
- α) οι αιτούντες πρέπει να αναφέρονται στις αρμόδιες αρχές ή να παρουσιάζονται ενώπιόν τους αυτοπροσώπως, χωρίς καθυστέρηση ή σε καθορισμένο χρόνο·
- β) οι αιτούντες πρέπει να παραδίδουν τα έγγραφα που έχουν στην κατοχή τους και σχετίζονται με την εξέταση της αίτησης, όπως τα διαβατήριά τους·

- γ) οι αιτούντες πρέπει να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές για τον παρόντα τόπο διαμονής ή διεύθυνσή τους και να τις ενημερώνουν για την αλλαγή του το συντομότερο δυνατόν. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι ο αιτών υποχρεούται να δέχεται κάθε γνωστοποίηση στον πιο πρόσφατο τόπο διαμονής ή διεύθυνση που έχει δηλώσει κατά τον τρόπο αυτό·
- δ) να κάνουν σωματική έρευνα στον αιτούντα και να ερευνήσουν τα αντικείμενα που φέρει, υπό την προϋπόθεση ότι η έρευνα πραγματοποιείται από άτομο του ίδιου φύλου **που είναι ευαίσθητο ως προς την ηλικία και το πολιτιστικό υπόβαθρο του αιτούντος και με πλήρη σεβασμό της αρχής της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και της σωματικής και διανοητικής ακεραιότητας**. [Τροπολογία 37]
- ε) να φωτογραφίζουν τον αιτούντα, και
- στ) να καταγράφουν τις προφορικές δηλώσεις του αιτούντος, εφόσον έχει ενημερωθεί σχετικά εκ των προτέρων.

Άρθρο 13

Προσωπική συνέντευξη

1. Πριν από τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή πρέπει να παρέχεται στον αιτούντα η ευκαιρία προσωπικής συνέντευξης **σε γλώσσα που κατανοεί** σχετικά με την αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας που έχει υποβάλει με πρόσωπο αρμόδιο, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, για τη διεξαγωγή ανάλογων συνεντεύξεων. Οι συνεντεύξεις **σχετικά με το παραδεκτό μιας** αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας **και** επί της ουσίας **της εν λόγω αίτησης** πραγματοποιούνται οπωσδήποτε από το προσωπικό της αποφαινόμενης αρχής. [Τροπολογία 38]

Όταν ένα άτομο έχει υποβάλει αίτηση παροχής διεθνούς προστασίας εξ ονόματος πρόσωπων που συντηρεί, κάθε ενήλικας με τον οποίον συνδέεται ο αιτών πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του κατ' ιδίαν και να παραχωρήσει συνέντευξη σχετικά με την αίτησή του.

Τα κράτη μέλη **καθορίζουν** στην εθνική νομοθεσία τις περιπτώσεις στις οποίες παρέχεται σε ανήλικο η ευκαιρία προσωπικής συνέντευξης, **λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το απότερο συμφέρον του παιδιού και τις ιδιαίτερες ανάγκες του**. [Τροπολογία 39]

2. Η προσωπική συνέντευξη επί της ουσίας της αίτησης μπορεί να παραλειφθεί όταν:
- α) η αποφαινόμενη αρχή δύναται να λάβει θετική απόφαση σχετικά με το καθεστώς του πρόσφυγα βάσει των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων, ή
 - β) η **αποφαινόμενη** αρχή θεωρεί ότι ο αιτών είναι ανίκανος ή δεν μπορεί να συμμετάσχει σε συνέντευξη, για λόγους που οφείλονται σε μόνιμες καταστάσεις ανεξάρτητες από τη θέλησή του. Εάν υπάρχουν αμφιβολίες, η **αποφαινόμενη** αρχή συμβουλεύεται ιατρικό εμπειρογνώμονα προκειμένου να εξακριβώσει αν η κατάσταση είναι πρόσκαιρη ή μόνιμη. [Τροπολογία 40]

Όταν η **αποφαινόμενη αρχή** δεν παρέχει την ευκαιρία προσωπικής συνέντευξης σύμφωνα με το στοιχείο β), στον αιτούντα ή, ενδεχομένως, στον εξαρτώμενο, η **αποφαινόμενη αρχή δίνει τη** δυνατότητα στον αιτούντα ή στον εξαρτώμενο να **μεταθέσουν την προσωπική συνέντευξη και να υποβάλουν** συμπληρωματικά στοιχεία. [Τροπολογία 41]

■ [Τροπολογία 42]

3. Η έλλειψη προσωπικής συνέντευξης δυνάμει της παραγράφου 2 στοιχείο β) δεν επιδρά δυσμενώς στην απόφαση της αποφαινόμενης αρχής.
4. Ανεξάρτητα από το άρθρο 25 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη, όταν αποφασίζουν επί της αιτήσεως παροχής διεθνούς προστασίας, μπορούν να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι ο αιτών δεν παρουσιάστηκε για την προσωπική συνέντευξη, εκτός εάν είχε σοβαρούς λόγους να απουσιάσει.

Άρθρο 14

Προϋποθέσεις της προσωπικής συνέντευξης

1. Η προσωπική συνέντευξη κατά κανόνα γίνεται χωρίς την παρουσία μελών της οικογένειας, εκτός εάν η αποφαινόμενη αρχή κρίνει ότι η παρουσία τους είναι απαραίτητη προκειμένου να διενεργηθεί η δέουσα εξέταση.
2. Η προσωπική συνέντευξη πρέπει να διεξάγεται υπό συνθήκες που να εξασφαλίζουν τη δέουσα εμπιστευτικότητα.
3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι οι προσωπικές συνεντεύξεις διεξάγονται σε συνθήκες που επιτρέπουν στους αιτούντες να εκθέσουν διεξοδικά τους λόγους των αιτήσεών τους. Για αυτό το σκοπό, τα κράτη μέλη:
 - α) μεριμνούν ώστε το πρόσωπο που διεξάγει τη συνέντευξη να **είναι ειδικευμένο, καταρτισμένο, και ικανό** να συνεκτιμήσει τις προσωπικές και γενικές συνθήκες που περιβάλλουν την αίτηση, **συμπεριλαμβανομένων** της πολιτιστικής καταγωγής, του φύλου, **του γενετήσιου προσανατολισμού, της ταυτότητας του φύλου** ή της ευαισθησίας του αιτούντος· [Τροπολογία 43]
 - β) οσάκις είναι εφικτό, προβλέπουν ότι η συνέντευξη με τον αιτούντα πραγματοποιείται από άτομο του ίδιου φύλου, εφόσον το ζητήσει ο αιτών·
 - γ) επιλέγουν κατάλληλα καταρτισμένο διερμηνέα ικανό να εξασφαλίσει τη δέουσα επικοινωνία μεταξύ του αιτούντος και του προσώπου που διεξάγει τη συνέντευξη **και δεσμευόμενο από κώδικα συμπεριφοράς που να καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του διερμηνέα**. Δεν είναι απαραίτητο η επικοινωνία να διενεργείται στη γλώσσα που προτιμά ο αιτών εάν υπάρχει άλλη γλώσσα την οποία κατανοεί και στην οποία είναι σε θέση να επικοινωνήσει με σαφήνεια. Οσάκις είναι εφικτό, τα κράτη μέλη παρέχουν διερμηνέα του ίδιου φύλου, εφόσον το ζητήσει ο αιτών· [Τροπολογία 44]

- δ) μεριμνούν ώστε να μη φορούν στολή τα πρόσωπα που διεξάγουν συνεντεύξεις επί της ουσίας των αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας·
 - ε) μεριμνούν ώστε οι συνεντεύξεις με ανηλίκους να διεξάγονται κατά τρόπο φιλικό προς τα παιδιά και από άτομο που να έχει τις αναγκαίες γνώσεις για τις ειδικές ανάγκες και τα δικαιώματα των ανηλίκων. [Τροπολογία 45]
4. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν κανόνες όσον αφορά την παρουσία τρίτων στην προσωπική συνέντευξη.

Άρθρο 15

Περιεχόμενο της προσωπικής συνέντευξης

Κατά τη διεξαγωγή προσωπικής συνέντευξης επί της ουσίας αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας, η αποφαινόμενη αρχή μεριμνά ώστε να παραχωρείται στον αιτούντα κατάλληλη ευκαιρία για να παρουσιάσει τα στοιχεία που απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας που έχει υποβάλει, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης]. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

- α) οι ερωτήσεις που υποβάλλονται στον αιτούντα να έχουν συνάφεια με την εξακρίβωση του κατά πόσον ο αιτών χρήζει διεθνούς προστασίας κατ' εφαρμογή της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης]·
- β) να παραχωρείται στον αιτούντα κατάλληλη δυνατότητα να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με τα στοιχεία που απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησης τα οποία ενδεχομένως λείπουν ή/και σχετικά με τυχόν ασυνέπειες ή αντιφάσεις στο πλαίσιο όσων έχει δηλώσει.

Άρθρο 16

Απομαγνητοφώνηση και σύνταξη έκθεσης σχετικά με κάθε προσωπική συνέντευξη

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την απομαγνητοφώνηση κάθε προσωπικής συνέντευξης.
2. Τα κράτη μέλη ζητούν από τον αιτούντα να εγκρίνει το περιεχόμενο της απομαγνητοφώνησης κατά το πέρας της προσωπικής συνέντευξης. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο αιτών να έχει την ευκαιρία να διατυπώσει τυχόν παρατηρήσεις ή/και να παράσχει διευκρινίσεις σε σχέση με τυχόν εσφαλμένες μεταφράσεις ή παρερμηνείες που περιλαμβάνονται στην απομαγνητοφώνηση.
3. Σε περίπτωση που ο αιτών αρνηθεί να εγκρίνει το περιεχόμενο της απομαγνητοφώνησης, οι λόγοι της άρνησης αυτής καταχωρούνται στον φάκελο του αιτούντος.

Η άρνηση του αιτούντος να εγκρίνει το περιεχόμενο της απομαγνητοφώνησης δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να εκδώσει απόφαση επί της αίτησης.
4. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2, τα κράτη μέλη δύνανται να διασφαλίζουν τη σύνταξη έγγραφης έκθεσης σχετικά με προσωπική συνέντευξη, η οποία περιλαμβάνει οπωσδήποτε τα ουσιώδη πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με την αίτηση, όπως τα έχει δηλώσει ο αιτών. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να επισυνάπτεται στην έκθεση η απομαγνητοφώνηση της προσωπικής συνέντευξης.
5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να έχουν οι αιτούντες έγκαιρη πρόσβαση στην απομαγνητοφώνηση και, αναλόγως της περιπτώσεως, στην έκθεση σχετικά με την προσωπική συνέντευξη πριν από την έκδοση απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή.

Άρθρο 17
Ιατρονομικές γνωματεύσεις

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους αιτούντες, εφόσον το ζητήσουν, να υποβληθούν σε ιατρική εξέταση προς επίρρωση δηλώσεών τους σχετικά με διώξεις ή σοβαρή βλάβη που υπέστησαν κατά το παρελθόν. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη παραχωρούν στους αιτούντες εύλογη προθεσμία για την προσκόμιση ιατρικής βεβαίωσης στην αποφαινόμενη αρχή.
2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, οσάκις υφίστανται βάσιμοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι ο αιτών υποφέρει από διαταραχές μετατραυματικής καταπόνησης, η αποφαινόμενη αρχή, με την υποχρεωτική συναίνεση του αιτούντος, μεριμνά για τη διενέργεια ιατρικής εξέτασης.
3. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατάλληλες ρυθμίσεις προκειμένου να διασφαλίζεται η παροχή αμερόληπτης και υψηλής στάθμης ιατρικής εμπειρογνωμοσύνης για τις ανάγκες της ιατρικής εξέτασης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 **και να επιλέγεται η λιγότερο αδιάκριτη ιατρική εξέταση όταν ο αιτών είναι ανήλικος. [Τροπολογία 46]**
4. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν περαιτέρω κανόνες και ρυθμίσεις για τον εντοπισμό και την τεκμηρίωση συμπτωμάτων βασανιστηρίων και άλλων μορφών σωματικής, σεξουαλικής ή ψυχολογικής βίας, για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου.
5. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα πρόσωπα που πραγματοποιούν συνεντεύξεις με αιτούντες κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας να λαμβάνουν κατάρτιση σχετικά με τον εντοπισμό συμπτωμάτων βασανιστηρίων.
6. Τα πορίσματα των ιατρικών εξετάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στις παραγράφους 1 και 2 εκτιμώνται από την αποφαινόμενη αρχή μαζί με τα υπόλοιπα στοιχεία της αίτησης. Τα εν λόγω πορίσματα λαμβάνονται, ειδικότερα, υπόψη κατά τη διερεύνηση του κατά πόσον οι δηλώσεις του αιτούντος είναι αξιόπιστες και επαρκείς.

Άρθρο 18

Δικαίωμα *παροχής συμβουλών για διαδικαστικά και νομικά θέματα*, νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης [Τροπολογία 47]

1. Οι αιτούντες διεθνή προστασία πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συμβουλευθούν κατά τρόπο ουσιαστικό, νομικό ή άλλο σύμβουλο, που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει της εθνικής νομοθεσίας, σε θέματα σχετικά με τις οικείες αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας, σε όλα τα στάδια της σχετικής διαδικασίας, ακόμη και μετά την έκδοση απορριπτικής απόφασης.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχεται, κατόπιν αιτήματος, δωρεάν νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση, υπό τους όρους της παραγράφου 3. Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη φροντίζουν για τα εξής:

α) παροχή δωρεάν συμβουλών *όσον αφορά διαδικαστικά και νομικά θέματα* σε διαδικασίες που διεξάγονται κατ' εφαρμογή του κεφαλαίου III. Τούτο συμπεριλαμβάνει, οπωσδήποτε, την παροχή στον αιτούντα πληροφοριών σχετικά με τη διαδικασία με γνώμονα τις ιδιαιτερότητες της περίπτωσης του, *προετοιμασία των απαραίτητων διαδικαστικών εγγράφων συμπεριλαμβανομένης της προσωπικής συνέντευξης*, και επεξήγησης των πραγματικών και νομικών λόγων στους οποίους στηρίχτηκε τυχόν απορριπτική απόφαση· *η συνδρομή αυτή μπορεί να παρασχεθεί από μια εξειδικευμένη μη κυβερνητική οργάνωση ή από εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό*. [Τροπολογία 48]

β) παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής *και* εκπροσώπησης σε διαδικασίες που διεξάγονται κατ' εφαρμογή του κεφαλαίου V. Τούτο συμπεριλαμβάνει, οπωσδήποτε, την κατάρτιση των αναγκαίων διαδικαστικών εγγράφων και τη συμμετοχή εξ ονόματος του αιτούντος σε ακροαματική διαδικασία ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου. [Τροπολογία που δεν αφορά όλες τις γλώσσες]

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν στην εθνική νομοθεσία τους ότι χορηγείται δωρεάν νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση:

α) μόνο σε όσους δεν έχουν επαρκείς πόρους, ή/και

β) μόνο *για τις υπηρεσίες που παρέχονται από τους* νομικούς ή άλλους συμβούλους που καθορίζονται ειδικά από την εθνική νομοθεσία για συνδρομή ή/και εκπροσώπηση των αιτούντων διεθνή προστασία. [Τροπολογία 50]

Σε σχέση με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο V, τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν να παρέχουν δωρεάν νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση στους αιτούντες μόνον εφόσον η συνδρομή αυτή είναι απαραίτητη για τη διασφάλιση της ουσιαστικής πρόσβασης των αιτούντων στη Δικαιοσύνη. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μην περιτέλλεται αυθαιρέτως η νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση η οποία παρέχεται κατ' εφαρμογή της παρούσας παραγράφου. **Τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν εάν θα παρέχουν νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση, μόνον εφόσον υφίστανται επαρκείς προοπτικές επιτυχίας, όπως εκτιμάται από το δικαστήριο. [Τροπολογία 51]**

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν κανόνες σχετικά με την υποβολή και τη διεκπεραίωση των αιτημάτων νομικής συνδρομής.

5. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν σε μη κυβερνητικές οργανώσεις **και τις διευκολύνουν** να παρέχουν δωρεάν νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση σε αιτούντες διεθνή προστασία στο πλαίσιο διαδικασιών οποίες προβλέπονται στο κεφάλαιο III ή/και στο κεφάλαιο V. **[Τροπολογία 52]**

6. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν:

- α) να επιβάλλουν χρηματικά ή/και χρονικά όρια στην παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής ή/και εκπροσώπησης, εφόσον τα όρια αυτά δεν περιορίζουν αυθαιρέτως την πρόσβαση στη νομική συνδρομή ή/και εκπροσώπηση·
- β) να προβλέπουν ότι, όσον αφορά τα τέλη και άλλα έξοδα, η μεταχείριση δεν θα είναι ευνοϊκότερη από εκείνη που επιφυλάσσεται κατά γενικό κανόνα στους υπηκόους τους σε θέματα σχετικά με τη νομική συνδρομή.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν να τους επιστραφεί το σύνολο ή μέρος των καταβληθέντων εξόδων εάν και από τη στιγμή που έχει βελτιωθεί σημαντικά η οικονομική κατάσταση του αιτούντος ή εάν η απόφαση χορήγησης αυτής της οικονομικής ενίσχυσης είχε ληφθεί με βάση ψευδείς πληροφορίες που είχε δώσει ο αιτών.

Άρθρο 19

Πεδίο εφαρμογής της νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο νομικός ή άλλος σύμβουλος, που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει της εθνικής νομοθεσίας και που παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση σε αιτούντα διεθνή προστασία βάσει της εθνικής νομοθεσίας, να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες του φακέλου του αιτούντος επί των οποίων εκδίδεται ή πρόκειται να εκδοθεί απόφαση.

Τα κράτη μέλη δύνανται να κάνουν εξαίρεση όταν η αποκάλυψη των πληροφοριών ή των πηγών ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια, την ασφάλεια των οργανισμών ή προσώπων που παρέχουν τις πληροφορίες ή την ασφάλεια των προσώπων τα οποία αφορούν οι πληροφορίες ή εάν θίγονται οι έρευνες σχετικά με την εξέταση των αιτήσεων παροχής διεθνούς προστασίας από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή οι διεθνείς σχέσεις των κρατών μελών. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη:

- α) παραχωρούν πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες ή πηγές οπωσδήποτε σε νομικό ή άλλο σύμβουλο ο οποίος έχει υποβληθεί σε έλεγχο ασφαλείας, στον βαθμό που οι εκάστοτε πληροφορίες έχουν σημασία για την εξέταση της αίτησης ή για τη λήψη απόφασης περί ανάκλησης της διεθνούς προστασίας·
- β) παρέχουν δυνατότητα πρόσβασης στις εν λόγω πληροφορίες ή πηγές στις αρχές που αναφέρονται στο κεφάλαιο V.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο νομικός ή άλλος σύμβουλος που παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση στον αιτούντα διεθνή προστασία να έχει πρόσβαση σε ζώνες διέλευσης, όπως χώρους κράτησης και ζώνες διέλευσης, για να συνεννοείται με τον αιτούντα.

Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίσουν τη δυνατότητα επισκέψεων στους αιτούντες σε ζώνες διέλευσης, μόνο όταν οι εν λόγω περιορισμοί είναι, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, αντικειμενικά απαραίτητοι για την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή τη διοικητική διαχείριση της ζώνης ή για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής εξέτασης της αίτησης, εφόσον η πρόσβαση από το νομικό ή άλλο σύμβουλο δεν περιορίζεται υπερβολικά ούτε καθίσταται αδύνατη.

3. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον αιτούντα να προσέλθει στην προσωπική συνέντευξη συνοδευόμενος από νομικό ή άλλο σύμβουλο που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει της εθνικής νομοθεσίας, *ή από εξειδικευμένο επαγγελματία*. [Τροπολογία 53]

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν κανόνες για την παράσταση των νομικών ή άλλων συμβούλων σε όλες τις συνεντεύξεις κατά τη διαδικασία, με την επιφύλαξη του παρόντος άρθρου ή του άρθρου 21 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν την παρουσία του αιτούντος στην προσωπική συνέντευξη έστω κι αν αυτός εκπροσωπείται βάσει της εθνικής νομοθεσίας από νομικό ή άλλο σύμβουλο και μπορούν να ζητήσουν από τον αιτούντα να απαντήσει αυτοπροσώπως στις υποβαλλόμενες ερωτήσεις.

Η απουσία νομικού ή άλλου συμβούλου δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να διεξαγάγει την προσωπική συνέντευξη με τον αιτούντα, με την επιφύλαξη του άρθρου 21 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Άρθρο 20

Αιτούντες με ειδικές ανάγκες

1. Σύμφωνα με το άρθρο 21 της οδηγίας [...]/.../ΕΕ] [σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο (οδηγία για τις συνθήκες υποδοχής)], τα κράτη μέλη θεσπίζουν στην εθνική τους νομοθεσία διαδικασίες με σκοπό να διαπιστώνεται, ευθύς μόλις υποβληθεί αίτηση διεθνούς προστασίας, εάν ο αιτών έχει ειδικές ανάγκες και να αναφέρεται η φύση αυτών των αναγκών. [Τροπολογία 54]

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίζουν ότι οι αιτούντες με ειδικές ανάγκες έχουν την ευκαιρία να παρουσιάσουν τα στοιχεία της αίτησής τους όσο το δυνατό πληρέστερα και με όλα τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία. Οσάκις απαιτείται, πρέπει να τους παραχωρείται περισσότερος χρόνος, προκειμένου να μπορέσουν να υποβάλουν αποδεικτικά στοιχεία ή να προβούν σε άλλες αναγκαίες ενέργειες στο πλαίσιο της διαδικασίας.

3. Σε περίπτωση που η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ότι ένας αιτών έχει υποστεί βασανιστήρια, βιασμό ή άλλες σοβαρές μορφές ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας οι οποίες περιγράφονται στο άρθρο 21 της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία για τις συνθήκες υποδοχής], παραχωρείται στον αιτούντα επαρκής χρόνος και η κατάλληλη υποστήριξη για την προετοιμασία της προσωπικής συνέντευξης επί της ουσίας της αίτησης που έχει υποβάλει. **Δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στους αιτούντες που δεν ανέφεραν από την αρχή το γενετήσιο προσανατολισμό τους.** [Τροπολογία 55]

4. Το άρθρο 28 παράγραφοι 6 και 7 δεν εφαρμόζεται στους αιτούντες που μνημονεύονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

5. **Υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 18, παρέχεται στους αιτούντες με ειδικές ανάγκες δωρεάν νομική συνδρομή σε σχέση με όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.** [Τροπολογία 56]

Άρθρο 21

Εγγυήσεις για τους ασυνόδευτους ανήλικους

1. Για όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και με την επιφύλαξη των άρθρων 13, 14 και 15, τα κράτη μέλη:

- α) λαμβάνουν **πάραντα** μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι ο ασυνόδευτος ανήλικος διαθέτει εκπροσώπηση και συνδρομή από εκπρόσωπο κατά την υποβολή και εξέταση της αίτησης. Ο εκπρόσωπος πρέπει να είναι αμερόληπτος και να διαθέτει την αναγκαία εμπειρογνωμοσύνη στον τομέα της παιδικής μέριμνας· ο εκπρόσωπος αυτός μπορεί επίσης να είναι ο εκπρόσωπος που αναφέρεται στην οδηγία [.../.../EE] [οδηγία για τις συνθήκες υποδοχής]. [Τροπολογία που δεν αφορά όλες τις γλώσσες]

- β) μεριμνούν ώστε να παρέχεται η ευκαιρία στον εκπρόσωπο να ενημερώνει τον ασυνόδευτο ανήλικο σχετικά με το νόημα και τις πιθανές συνέπειες της προσωπικής συνέντευξης και, εφόσον ενδείκνυται, σχετικά με τον τρόπο που θα πρέπει να προετοιμασθεί για την προσωπική συνέντευξη. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο εκπρόσωπος ή/και νομικός ή άλλος σύμβουλος ο οποίος γίνεται δεκτός υπό αυτή την ιδιότητα βάσει της εθνικής νομοθεσίας *ή εξειδικευμένος επαγγελματίας* να παρίσταται στην εν λόγω προσωπική συνέντευξη και να έχει τη δυνατότητα να υποβάλλει ερωτήσεις ή παρατηρήσεις, εντός του πλαισίου που ορίζει ο διεξάγων τη συνέντευξη. **[Τροπολογία 58]**

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν την παρουσία του ασυνόδευτου ανήλικου στην προσωπική συνέντευξη ακόμη κι αν ο εκπρόσωπος είναι παρών.

■ [Τροπολογία 59]

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

- α) εάν ένας ασυνόδευτος ανήλικος έχει κληθεί σε προσωπική συνέντευξη για την αίτησή του για διεθνή προστασία, όπως ορίζεται στα άρθρα 13, 14 και 15, η συνέντευξη αυτή να διεξάγεται από πρόσωπο που έχει τις απαραίτητες γνώσεις για τις ειδικές ανάγκες *και τα δικαιώματα* των ανηλίκων. **[Τροπολογία 60]**
- β) ένας υπάλληλος που έχει τις αναγκαίες γνώσεις σχετικά με τις ειδικές ανάγκες *και τα δικαιώματα* των ανηλίκων να προετοιμάζει την απόφαση της αποφαινόμενης αρχής επί της αιτήσεως του ασυνόδευτου ανήλικου. **[Τροπολογία 61]**

3. Υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 18, παρέχεται στους ασυνόδευτους ανηλίκους, *από κοινού με τον διορισθέντα εκπρόσωπό τους*, δωρεάν συνδρομή *όσον αφορά διαδικαστικά και νομικά θέματα και δωρεάν νομική εκπροσώπηση* σε σχέση με όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. **[Τροπολογία 62]**

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν ιατρικές εξετάσεις για τον προσδιορισμό της ηλικίας των ασυνόδευτων ανηλίκων στο πλαίσιο της εξέτασης αιτήσεως διεθνούς προστασίας, εφόσον, με βάση τις γενικές τους δηλώσεις ή άλλα συναφή αποδεικτικά στοιχεία, εξακολουθούν να έχουν αμφιβολίες σχετικά με την ηλικία τους. *Εάν εξακολουθούν να υπάρχουν αυτές οι αμφιβολίες μετά τις ιατρικές εξετάσεις, οποιαδήποτε απόφαση λαμβάνεται πάντα προς όφελος του ασυνόδευτου ανήλικου.* **[Τροπολογία 63]**

Οποιαδήποτε ιατρική εξέταση πραγματοποιείται με πλήρη σεβασμό της αξιοπρέπειας του ατόμου και με επιλογή **των πλέον αξιόπιστων και μη οχληρών** τρόπων εξέτασης, **διενεργείται δε από κατηρτισμένους και αμερόληπτους ιατρικούς εμπειρογνώμονες.** [Τροπολογία 65]

Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιούνται ιατρικές εξετάσεις, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

- α) οι ασυνόδευτοι ανήλικοι να ενημερώνονται, πριν από την εξέταση της αίτησής τους για διεθνή προστασία, και σε γλώσσα, **της οποίας η γνώση μπορεί ενλόγως να προϋποτίθεται**, σχετικά με τη δυνατότητα προσδιορισμού της ηλικίας με ιατρική εξέταση· πρόκειται μεταξύ άλλων για πληροφορίες σχετικά με τη μέθοδο εξέτασης και τον ενδεχόμενο αντίκτυπο των αποτελεσμάτων της ιατρικής εξέτασης στην εξέταση της αίτησης για διεθνή προστασία καθώς και ως προς τον αντίκτυπο της άρνησης του ασυνόδευτου ανηλίκου να υποβληθεί στην ιατρική εξέταση. [Τροπολογία 66]
- β) οι ασυνόδευτοι ανήλικοι ή/και οι εκπρόσωποί τους να συναινούν σε εξέταση για τον προσδιορισμό της ηλικίας των συγκεκριμένων ανηλίκων, και
- γ) η απόφαση απόρριψης αίτησης διεθνούς προστασίας ασυνόδευτου ανηλίκου που αρνήθηκε να υποβληθεί σε αυτή την ιατρική εξέταση να μη βασίζεται ■ στην άρνηση αυτή. [Τροπολογία 67]

Το γεγονός ότι ένας ασυνόδευτος ανήλικος έχει αρνηθεί να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λαμβάνει απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας.

5. Το άρθρο 28 παράγραφοι 6 και 7, το άρθρο 30 παράγραφος 2 στοιχείο γ) και το άρθρο 36 δεν εφαρμόζονται στους ασυνόδευτους ανηλίκους.

6. Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου τα κράτη μέλη ενεργούν λαμβάνοντας πρωτίστως υπόψη το μείζον συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 22

Κράτηση

1. Τα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν σε κράτηση ένα πρόσωπο για το λόγο και μόνο ότι ζητεί διεθνή προστασία. Οι λόγοι και οι συνθήκες κράτησης, καθώς και οι εγγυήσεις των οποίων απολαύουν οι αιτούντες διεθνή προστασία που τελούν υπό κράτηση πρέπει να συνάδουν με την οδηγία [.../.../EE] [οδηγία για τις συνθήκες υποδοχής].
2. Όταν υποβάλλουν έναν αιτούντα διεθνή προστασία σε κράτηση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχει η δυνατότητα ταχείας δικαστικής επανεξέτασης σε συμμόρφωση με την οδηγία [.../.../EE] [οδηγία για τις συνθήκες υποδοχής].

Άρθρο 23

Κράτηση ανηλίκων

Η κράτηση ανηλίκων απαγορεύεται ρητώς υπό οιοσδήποτε συνθήκες. [Τροπολογία 68]

Άρθρο 24

Διαδικασία ανάκλησης της αίτησης

1. Εφόσον τα κράτη μέλη προβλέπουν τη δυνατότητα ρητής ανάκλησης της αίτησης στην εθνική τους νομοθεσία, όταν ένας αιτών ανακαλέσει ρητά την αίτησή του για διεθνή προστασία, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να αποφασίσει να σταματήσει την εξέταση **και να εξηγήσει στον αιτούντα τις συνέπειες της ανάκλησης. [Τροπολογία 69]**
2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέψουν ότι η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να αποφασίσει να σταματήσει την εξέταση χωρίς λήψη απόφασης. Σε αυτή την περίπτωση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να συμπεριλάβει σχετικό σημείωμα στο φάκελο του αιτούντος.

Άρθρο 25

Διαδικασία σιωπηρής ανάκλησης της αίτησης ή υπαναχώρησης από αυτήν

1. Όταν υπάρχει εύλογη αιτία να θεωρείται ότι ο αιτών διεθνή προστασία έχει σιωπηρά ανακαλέσει την αίτησή του για διεθνή προστασία ή έχει υπαναχωρήσει από αυτήν **χωρίς εύλογη αιτία**, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να αποφασίσει *είτε* να σταματήσει την εξέταση *είτε να απορρίψει την αίτηση, με το σκεπτικό ότι ο αιτών δεν έχει αποδείξει ότι δικαιούται το καθεστώς του πρόσφυγα σύμφωνα με την οδηγία [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης]*, *εάν πέραν των ανωτέρω λόγων ο αιτών:*

- *έχει αρνηθεί να συνεργαστεί, ή*
- *έχει διαφύγει παρανόμως, ή*
- *κατά πάσα πιθανότητα δεν δικαιούται διεθνή προστασία, ή*
- *προέρχεται ή έχει διέλθει από ασφαλή τρίτη χώρα σύμφωνα με το άρθρο 37. [Τροπολογία 103]*

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν ότι ο αιτών έχει ανακαλέσει σιωπηρά την αίτησή του για διεθνή προστασία ή έχει υπαναχωρήσει από αυτήν, ιδίως όταν διαπιστώνεται ότι:

- α) δεν ανταποκρίθηκε σε αιτήματα για παροχή πληροφοριών με ουσιώδη σημασία για την αίτησή του σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 4 της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης] ή δεν παρέστη στην προσωπική συνέντευξη όπως προβλέπεται στα άρθρα 13, 14, 15 και 16, εκτός εάν ο αιτών αποδείξει εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος ότι αυτό οφείλεται σε συνθήκες ανεξάρτητες από τη θέλησή του·
- β) διέφυγε ή αναχώρησε χωρίς άδεια από το μέρος όπου ζούσε ή ευρισκόταν υπό κράτηση, χωρίς να έρθει σε επαφή με την αρμόδια αρχή εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, ή δεν εκπλήρωσε εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος την υποχρέωση αναφοράς ή άλλες υποχρεώσεις επικοινωνίας.

Για το σκοπό της εφαρμογής των προκειμένων διατάξεων, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να ορίσουν χρονικά όρια ή κατευθυντήριες γραμμές.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο αιτών που αναφέρεται και πάλι στην αρμόδια αρχή μετά τη λήψη απόφασης να σταματήσει η εξέταση όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, να δικαιούται να ζητήσει την επανεξέταση της υπόθεσής του. **Στο πλαίσιο της διαδικασίας παροχής ασύλου, μπορεί να υποβληθεί μόνο μία φορά αίτηση επανεξέτασης της υπόθεσης. [Τροπολογία 70]**

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το πρόσωπο αυτό να μην απομακρυνθεί κατά παράβαση της αρχής της μη επαναπροώθησης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στην αποφαινόμενη αρχή να συνεχίσει την εξέταση από το στάδιο στο οποίο είχε σταματήσει.

3. Το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...] [κανονισμός του Δουβλίνου].

Άρθρο 26

Ο ρόλος της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στην Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες:

- α) να έχει πρόσβαση στους αιτούντες διεθνή προστασία, συμπεριλαμβανομένων των τελούντων υπό κράτηση και στις ζώνες διέλευσης αερολιμένων ή λιμένων·
- β) να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες για τις ατομικές αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας, για την πρόοδο της διαδικασίας και τις αποφάσεις που λαμβάνονται, υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών συμφωνεί σχετικά·
- γ) να παρουσιάζει τις απόψεις της ενώπιον των αρμόδιων αρχών, κατά την άσκηση των εποπτικών της δραστηριοτήτων βάσει του άρθρου 35 της σύμβασης της Γενεύης, σχετικά με τις ατομικές αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε οργάνωση που εργάζεται στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους εξ ονόματος της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες βάσει συμφωνίας με αυτό το κράτος μέλος.

Άρθρο 27

Συλλογή πληροφοριών σχετικά με ατομικές περιπτώσεις

Για το σκοπό της εξέτασης ατομικών περιπτώσεων, τα κράτη μέλη:

- α) δεν αποκαλύπτουν τις πληροφορίες που αφορούν ατομικές αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας ή το γεγονός ότι έχει υποβληθεί αίτηση, στους φερόμενους ως διώκτες ή υπεύθυνους για την πρόκληση σοβαρής βλάβης·
- β) δεν ζητούν πληροφορίες από τους φερόμενους ως διώκτες ή υπεύθυνους για την πρόκληση σοβαρής βλάβης κατά τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα να τους αποκαλυφθεί το γεγονός ότι ο αιτών έχει υποβάλει αίτηση ασύλου και θα έθετε σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα του αιτούντος και των εξαρτώμενων από αυτόν προσώπων ή την ελευθερία και την ασφάλεια των μελών της οικογένειάς του που εξακολουθούν να ζουν στη χώρα καταγωγής. [Τροπολογία 71]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΒΑΘΜΟ

ΤΜΗΜΑ I

Άρθρο 28

Διαδικασία εξέτασης

1. Τα κράτη μέλη εξετάζουν τις αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας στο πλαίσιο διαδικασίας εξέτασης σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II.
2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την ταχύτερη δυνατή ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής, με την επιφύλαξη κατάλληλης και πλήρους εξέτασης.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε διαδικασία να ολοκληρώνεται εντός 6 μηνών από την υποβολή της αίτησης.

Τα κράτη μέλη δύνανται να παρατείνουν την ανωτέρω προθεσμία για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο από 6 επιπλέον μήνες σε μεμονωμένες περιπτώσεις στις οποίες ανακύπτουν περίπλοκα ουσιαστικά ή νομικά ζητήματα.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν δεν είναι δυνατή η έκδοση απόφασης εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στην πρώτη υποπαράγραφο της παραγράφου 3, ο εκάστοτε αιτών:

- α) να ενημερώνεται σχετικά με την καθυστέρηση· και
- β) να λαμβάνει, κατόπιν αιτήσεώς του, πληροφορίες σχετικά με τους λόγους της καθυστέρησης και το χρονικό διάστημα εντός του οποίου αναμένεται να εκδοθεί η απόφαση επί της αιτήσεώς του.

Οι συνέπειες της μη έκδοσης απόφασης εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στην παράγραφο 3 καθορίζονται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

5. **Οι αποφαινόμενες αρχές** μπορούν να δώσουν προτεραιότητα σε τυχόν εξέταση αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II: **[Τροπολογία 73]**

- α) όταν η αίτηση είναι πιθανό να θεωρηθεί βάσιμη·
- β) όταν ο αιτών έχει ειδικές ανάγκες, **και ειδικότερα όταν πρόκειται για ασυνόδευτους ανήλικους**· **[Τροπολογία 74]**
- γ) σε άλλες περιπτώσεις, με εξαίρεση τις αιτήσεις που μνημονεύονται στην παράγραφο 6.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι μια διαδικασία εξέτασης σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II μπορεί να επιταχυνθεί εφόσον:

- α) ο αιτών, κατά την υποβολή της αίτησης και την παρουσίαση των περιστατικών, απλώς έθεσε θέματα τα οποία είναι άνευ σημασίας για την εξέταση του εάν πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί ως πρόσφυγας ή ως πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία δυνάμει της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης], ή
- β) ο αιτών προδήλως δεν μπορεί να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας ή δεν πληροί τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση του καθεστώτος του πρόσφυγα σε ένα κράτος μέλος δυνάμει της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης], ή [Τροπολογία 105]**
- γ) ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, ή
- δ) ο αιτών παραπλάνησε τις αρχές με την παρουσίαση ψευδών πληροφοριών ή εγγράφων ή με την απόκρυψη σχετικών πληροφοριών ή εγγράφων όσον αφορά την ταυτότητα ή/και την εθνικότητά του, που μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την απόφαση, ή
- ε) είναι πιθανόν ότι έχει καταστρέψει ή πετάξει κακόπιστα έγγραφο ταυτότητας ή ταξιδιωτικό έγγραφο που θα βοηθούσε στον προσδιορισμό της ταυτότητας ή της εθνικότητάς του, ή
- στ) ο αιτών έχει παρουσιάσει προφανώς ασυνεπείς, αντιφατικές, απίθανες, μη τεκμηριωμένες ή αναληθείς πληροφορίες που καθιστούν σαφώς μη πειστικό τον ισχυρισμό του ότι αποτελεί θύμα διώξεων δυνάμει της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης], ή [Τροπολογία 75]**
- ζ) ο αιτών έχει υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση στην οποία δεν επικαλείται κανένα νέο σημαντικό στοιχείο σχετικά με την προσωπική του κατάσταση ή την κατάσταση στη χώρα καταγωγής του, ή [Τροπολογία 107]**
- η) ο αιτών χωρίς εύλογη αιτία παρέλειψε να υποβάλει την αίτησή του πρωτύτερα, ενώ μπορούσε να το πράξει, ή [Τροπολογία 108]**

■ [Τροπολογία 76]

- θ) ο αιτών υποβάλει την αίτηση μόνο για να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση προγενέστερης ή επικείμενης απόφασης που θα οδηγούσε στην απομάκρυνσή του.
- ι) *ο αιτών δεν έχει τηρήσει χωρίς προφανή αιτία την υποχρέωσή του να συμπράξει στη διευκρίνιση των πραγματικών περιστατικών και της ταυτότητάς του, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης] ή σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφοι 1 και 2 στοιχεία α), β) και γ) και το άρθρο 25 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας, ή [Τροπολογία 109]*
- ια) *ο αιτών εισήλθε παράνομα στο έδαφος του κράτους μέλους ή παρέτεινε παράνομα την παραμονή του σε αυτό και, χωρίς εύλογη αιτία, δεν παρουσιάστηκε στις αρχές ούτε υπέβαλε αίτηση ασύλου το συντομότερο δυνατόν λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών της εισόδου του, ή [Τροπολογία 110]*
- ιβ) *ο αιτών ενδέχεται να θεωρείται, για σοβαρούς λόγους, επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια του κράτους μέλους ή έχει απελαθεί για σοβαρούς λόγους δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας τάξης, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. [Τροπολογία 77]*
7. Σε περιπτώσεις αβάσιμων αιτήσεων κατά το άρθρο 29 στις οποίες συντρέχει οποιοσδήποτε από τους όρους της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη δύνανται να απορρίψουν αίτηση ως προδήλως αβάσιμη κατόπιν δέουσας και ολοκληρωμένης εξέτασης.
8. Τα κράτη μέλη ορίζουν εύλογες προθεσμίες για την έκδοση απόφασης κατά την πρωτοβάθμια διαδικασία σύμφωνα με την παράγραφο 6.
9. Το γεγονός ότι η αίτηση διεθνούς προστασίας υποβλήθηκε μετά από παράνομη είσοδο στο έδαφος ή στα σύνορα, περιλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, καθώς και η έλλειψη εγγράφων ή η χρήση πλαστών εγγράφων *κατά την είσοδο*, δεν συνεπάγονται αυτοδικαίως εφαρμογή ταχείας διαδικασίας εξέτασης. [Τροπολογία 78]

Άρθρο 29
Αβάσιμες αιτήσεις

■ Τα κράτη μέλη κρίνουν μια αίτηση διεθνούς προστασίας αβάσιμη, μόνον εφόσον η αποφαινόμενη αρχή διαπιστώσει ότι ο αιτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με την οδηγία [.../.../ΕΕ] [οδηγία περί αναγνώρισης]. **[Τροπολογία 79]**

ΤΜΗΜΑ II

Άρθρο 30
Περιπτώσεις απαράδεκτων αιτήσεων

1. Πέραν των περιπτώσεων κατά τις οποίες μια αίτηση δεν εξετάζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...] [κανονισμού του Δουβλίνου], τα κράτη μέλη δεν οφείλουν να εξετάζουν εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με την οδηγία [.../.../ΕΕ] [οδηγία περί αναγνώρισης] όταν μια αίτηση θεωρείται απαράδεκτη δυνάμει του παρόντος άρθρου.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν αίτηση διεθνούς προστασίας ως απαράδεκτη μόνον εάν:
 - α) το καθεστώς του πρόσφυγα έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος·
 - β) μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ως πρώτη χώρα ασύλου για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 32·
 - γ) μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ως ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 37·
 - δ) ο αιτών υπέβαλε ταυτόσημη αίτηση έπειτα από τελεσίδικη απόφαση·
 - ε) πρόσωπο εξαρτώμενο από τον αιτούντα υποβάλει αίτηση, αφού το πρόσωπο αυτό έχει συναινέσει, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4, να αποτελέσει η περίπτωση του τμήμα αίτησης υποβαλλόμενης για λογαριασμό του και δεν υπάρχουν στοιχεία σχετικά με την κατάσταση του προσώπου αυτού τα οποία να δικαιολογούν την υποβολή χωριστής αίτησης.

Άρθρο 31

Ειδικοί κανόνες σχετικά με τη συνέντευξη για το παραδεκτό της αίτησης

1. Πριν από τη λήψη απόφασης για απόρριψη αίτησης ως απαράδεκτης, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους αιτούντες να εκθέσουν τις απόψεις τους σχετικά με την εφαρμογή των λόγων που προβλέπει το άρθρο 30, στην περίπτωσή τους. Για τον σκοπό αυτό, **η αποφαινόμενη αρχή προβαίνει** σε προσωπική συνέντευξη σχετικά με το παραδεκτό της αίτησης. Τα κράτη μέλη δύνανται κατ' εξαίρεση να μην εφαρμόσουν την παρούσα διάταξη μόνο σύμφωνα με το άρθρο 35 σε περιπτώσεις μεταγενέστερων αιτήσεων. **[Τροπολογία 80]**
2. Η παράγραφος 1 ισχύει με την επιφύλαξη του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [.../...] [κανονισμού του Δουβλίνου].
3. **Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μη φορά στολή ο υπάλληλος της αποφαινόμενης αρχής που διεξάγει τη συνέντευξη σχετικά με το παραδεκτό της αίτησης. [Τροπολογία 81]**

Άρθρο 32

Έννοια της πρώτης χώρας ασύλου

Μια χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως πρώτη χώρα ασύλου για ένα συγκεκριμένο αιτούντα διεθνή προστασία, εάν:

- α) έχει αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας από τη χώρα αυτή και απολαύει ακόμη της σχετικής προστασίας, ή
- β) απολαύει άλλης **ουσιαστικής** προστασίας στην εν λόγω χώρα, επωφελούμενος μεταξύ άλλων από την αρχή της μη επαναπροώθησης, **[Τροπολογία 82]**

με την προϋπόθεση ότι θα γίνει εκ νέου δεκτός στη χώρα αυτή.

Κατά την εφαρμογή της έννοιας της πρώτης χώρας ασύλου στη συγκεκριμένη περίπτωση του αιτούντος διεθνή προστασία, τα κράτη μέλη ■ λαμβάνουν υπόψη τους το άρθρο 37 παράγραφος 1.

Ο αιτών δικαιούται να προσβάλει την εφαρμογή της έννοιας της πρώτης χώρας ασύλου, με το δικαιολογητικό ότι η εν λόγω πρώτη χώρα ασύλου δεν είναι ασφαλής στην ειδική περίπτωσή του. [Τροπολογία 83]

■ [Τροπολογία 84]

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ

■ [Τροπολογία 85]

Άρθρο 33

Έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής

1. Τρίτη χώρα που έχει χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής σύμφωνα με την παρούσα οδηγία μπορεί, έπειτα από ατομική εξέταση της αίτησης, να θεωρηθεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής για συγκεκριμένο αιτούντα μόνο εφόσον ο τελευταίος:
 - α) έχει την ιθαγένεια της χώρας αυτής, ή
 - β) είναι ανιθαγενής και είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του στην εν λόγω χώρα,
 - γ) και δεν έχει προβάλει σοβαρούς λόγους για να θεωρηθεί ότι η χώρα δεν είναι ασφαλής χώρα καταγωγής στη συγκεκριμένη περίπτωση του όσον αφορά το χαρακτηρισμό του ως πρόσφυγα ή προσώπου που πληροί τις προϋποθέσεις διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την [οδηγία .../.../ΕΕ] [οδηγία περί αναγνώρισης].
2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν στην εθνική νομοθεσία τους περαιτέρω κανόνες και λεπτομερείς διατάξεις για την εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας.

ΤΜΗΜΑ IV

Άρθρο 34

Μεταγενέστερες αιτήσεις

1. Όταν ένα πρόσωπο που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος, προβαίνει σε περαιτέρω διαβήματα ή υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση στο ίδιο κράτος μέλος, το εν λόγω κράτος μέλος εξετάζει τα περαιτέρω διαβήματα ή τα στοιχεία της μεταγενέστερης αίτησης στο πλαίσιο της εξέτασης της προηγούμενης αίτησης ή της εξέτασης της αίτησης επανεξέτασης ή του ένδικου μέσου, εφόσον **η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να λάβει υπόψη της και να εξετάσει** όλα τα στοιχεία στα οποία βασίζονται τα περαιτέρω διαβήματα ή η μεταγενέστερη αίτηση στο πλαίσιο αυτό. **[Τροπολογία 87]**

2. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το παραδεκτό αίτησης για διεθνή προστασία σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 2 στοιχείο δ) τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν ειδική διαδικασία όπως αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, όταν ένα πρόσωπο υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας:

α) μετά την απόσυρση της προηγούμενης αιτήσεώς του δυνάμει του άρθρου 24·

β) μετά τη λήψη τελεσίδικης απόφασης σχετικά με την προηγούμενη αίτηση.

3. Η μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας υποβάλλεται κατ' αρχήν σε προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να καθορισθεί εάν, μετά την ανάκληση της προηγούμενης αίτησης ή μετά τη λήψη της απόφασης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 στοιχείο β) επί της αιτήσεως, προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για το χαρακτηρισμό του ως πρόσφυγα ή προσώπου που πληροί τις προϋποθέσεις για επικουρική προστασία δυνάμει της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγίας περί αναγνώρισης].

4. Εάν μετά την προκαταρκτική εξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 προκύψουν ή υποβληθούν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα τα οποία αυξάνουν σημαντικά τις πιθανότητες χαρακτηρισμού του αιτούντος ως πρόσφυγα ή προσώπου που πληροί τις προϋποθέσεις για επικουρική προστασία δυνάμει της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγίας περί αναγνώρισης], η αίτηση εξετάζεται περαιτέρω σύμφωνα με το κεφάλαιο II.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν, σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, να εξετάζουν περαιτέρω μεταγενέστερη αίτηση όταν υπάρχουν άλλοι λόγοι που επιτάσσουν την επανεξέταση της αίτησης.

■ [Τροπολογία 88]

6. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου μπορεί να εφαρμόζεται επίσης και στην περίπτωση εξαρτωμένου προσώπου το οποίο υποβάλλει αίτηση αφού έχει συναινέσει, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4), να αποτελέσει η περίπτωση του τμήμα αίτησης η οποία υποβάλλεται για λογαριασμό του. Σε αυτή την περίπτωση, η προκαταρκτική εξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου θα αφορά την ενδεχόμενη ύπαρξη στοιχείων όσον αφορά την κατάσταση του εξαρτωμένου προσώπου που να δικαιολογούν την υποβολή χωριστής αίτησης εκ μέρους του.

7. Εφόσον, μετά **την ολοκλήρωση της διαδικασίας για την πρώτη αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 2**, ο ενδιαφερόμενος καταθέσει, πριν από την εκτέλεση απόφασης επιστροφής, νέα αίτηση διεθνούς προστασίας στο ίδιο κράτος μέλος, **και η εν λόγω νέα αίτηση δεν έχει ως αποτέλεσμα νέα εξέταση με βάση το παρόν άρθρο**, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται: **[Τροπολογία 113]**

- α) να προβεί σε εξαίρεση από το δικαίωμα παραμονής στο έδαφος, υπό την προϋπόθεση ότι η αποφαινόμενη αρχή είναι πεπεισμένη ότι η απόφαση επιστροφής δεν θα οδηγήσει σε άμεση ή έμμεση επαναπροώθηση κατά παράβαση των διεθνών και κοινοτικών υποχρεώσεων του οικείου κράτους μέλους· και/ή
- β) να προβλέψει την υπαγωγή της αίτησης στη διαδικασία κρίσης του παραδεκτού της σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το άρθρο 30· και/ή
- γ) να προβλέψει την επίσπευση της διαδικασίας εξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 6 στοιχείο στ).

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, στα σημεία β) και γ), τα κράτη μέλη δύναται να παρεκκλίνουν από τις προθεσμίες που ισχύουν κανονικά για τις διαδικασίες κρίσης του παραδεκτού και/ή τις ταχείες διαδικασίες, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

8. Εφόσον ένα πρόσωπο έναντι του οποίου πρέπει να εκτελεσθεί απόφαση μεταφοράς σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. [.../...] [κανονισμό του Δουβλίνου] προβαίνει σε περαιτέρω διαβήματα ή υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση στο κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά, τα εν λόγω διαβήματα ή μεταγενέστερες αιτήσεις εξετάζονται από το αρμόδιο κράτος μέλος, όπως ορίζεται στον εν λόγω κανονισμό, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 35 Διαδικαστικοί κανόνες

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες διεθνή προστασία των οποίων η αίτηση υπόκειται σε προκαταρκτική εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 34 να απολαμβάνουν των εγγυήσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 11 παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν στην εθνική τους νομοθεσία κανόνες για την προκαταρκτική εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 34. Οι κανόνες αυτοί μπορούν μεταξύ άλλων:

- α) να υποχρεώνουν τον συγκεκριμένο αιτούντα να αναφέρει τα γεγονότα και να παρέχει αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν νέα διαδικασία·
- β) να επιτρέπουν τη διεξαγωγή της προκαταρκτικής εξέτασης μόνο βάσει γραπτών παρατηρήσεων χωρίς προσωπική συνέντευξη, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 6.

Οι κανόνες δεν πρέπει να καθιστούν αδύνατη την πρόσβαση των αιτούντων σε νέα διαδικασία ούτε να οδηγούν πρακτικώς στη ματαίωση ή στο σοβαρό περιορισμό της πρόσβασης αυτής.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

- α) ο αιτών να ενημερώνεται καταλλήλως για την έκβαση της προκαταρκτικής εξέτασης και, στην περίπτωση που η αίτηση δεν θα εξετασθεί περαιτέρω, για τους λόγους και για τις δυνατότητες άσκησης ένδικου μέσου ή υποβολής αίτησης επανεξέτασης της απόφασης·
- β) εάν ισχύει μία από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 3, η αποφαινόμενη αρχή να εξετάζει περαιτέρω τη μεταγενέστερη αίτηση σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου II το ταχύτερο δυνατόν.

ΤΜΗΜΑ V

Άρθρο 36

Διαδικασίες στα σύνορα

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν διαδικασίες, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II, προκειμένου να αποφασίζουν, στα σύνορα ή τις ζώνες διέλευσής των κρατών μελών:

- α) σχετικά με το παραδεκτό αίτησης, **κατά την έννοια του άρθρου 30**, που υποβάλλεται στα σημεία αυτά· και/ή **[Τροπολογία 89]**
- β) σχετικά με την ουσία μιας αίτησης που εξετάζεται με ταχεία διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 6.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η απόφαση στο πλαίσιο των διαδικασιών της παραγράφου 1 να λαμβάνεται εντός εύλογης προθεσμίας. Αν δεν έχει ληφθεί απόφαση εντός τεσσάρων εβδομάδων, επιτρέπεται στον αιτούντα η είσοδος στο έδαφος του κράτους μέλους προκειμένου να εξετασθεί η αίτησή του σύμφωνα με τις λοιπές διατάξεις της παρούσας οδηγίας. **Η συγκράτηση των αιτούντων στα σύνορα των κρατών μελών ή στις ζώνες διέλευσης ισοδυναμεί με κράτηση βάσει του άρθρου 22.** **[Τροπολογία 90]**

3. Στην περίπτωση αφίξεων που αφορούν μεγάλο αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών οι οποίοι υποβάλλουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας στα σύνορα ή σε ζώνη διέλευσης, με αποτέλεσμα να είναι πρακτικώς αδύνατη η εκεί εφαρμογή της παραγράφου 1, οι εν λόγω διαδικασίες μπορούν να εφαρμόζονται επίσης όπου και επί όσο χρονικό διάστημα φιλοξενούνται κανονικά οι συγκεκριμένοι υπήκοοι τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς σε σημεία πλησίον των συνόρων ή της ζώνης διέλευσης.

ΤΜΗΜΑ VI

Άρθρο 37

Έννοια των ▮ ασφαλών τρίτων χωρών

▮
1. Μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως ασφαλής τρίτη χώρα ▮ μόνον εφόσον η μεταχείριση του αιτούντος διεθνή προστασία στην οικεία τρίτη χώρα θα συνάδει με τις εξής αρχές και προϋποθέσεις:

- α) *δεν απειλούνται η ζωή και η ελευθερία λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων·*
- β) *δεν υπάρχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης, όπως ορίζεται στην [οδηγία .../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης]·*
- γ) *τηρείται η αρχή της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης,*
- δ) *τηρείται η απαγόρευση της απομάκρυνσης κατά παράβαση του δικαιώματος αποφυγής των βασανιστηρίων και της σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης, όπως ορίζεται στο διεθνές δίκαιο·*
- ε) *υπάρχει η δυνατότητα να ζητηθεί το καθεστώς του πρόσφυγα ή μια άλλη μορφή συμπληρωματικής προστασίας ανάλογη με εκείνη που παρέχεται κατά την έννοια της οδηγίας [.../.../EE] [οδηγία περί αναγνώρισης] και, σε περίπτωση χορήγησης ενός από τα ως άνω καθεστώτα, να του χορηγηθεί προστασία ανάλογη με εκείνη που χορηγείται κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας·*
- στ) *έχει επικυρώσει και τηρεί τις διατάξεις της σύμβασης της Γενεύης χωρίς γεωγραφικούς περιορισμούς·*
- ζ) *εφαρμόζει διαδικασία ασύλου προβλεπόμενη από τη νομοθεσία· και*
- η) *έχει λάβει το χαρακτηρισμό αυτό από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σύμφωνα με την παράγραφο 2.*

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, εγκρίνουν ή τροποποιούν έναν κοινό κατάλογο τρίτων χωρών οι οποίες θεωρούνται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής κατά την έννοια της παραγράφου 1.

3. Τα οικεία κράτη μέλη θεσπίζουν στην εθνική νομοθεσία τους τις λεπτομερείς διατάξεις για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 **και κανόνων που απαιτούν:**

α) σύνδεσμο μεταξύ του αιτούντος διεθνή προστασία και της οικείας τρίτης χώρας, βάσει του οποίου θα ήταν εύλογο για τον αιτούντα να μεταβεί στη συγκεκριμένη χώρα·

β) τη μεθοδολογία που πρέπει να ακολουθούν οι αρμόδιες αρχές προκειμένου να κρίνουν ότι η έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας μπορεί να εφαρμοσθεί σε συγκεκριμένη χώρα ή συγκεκριμένο αιτούντα. Η μεθοδολογία αυτή περιλαμβάνει ανά περίπτωση εξέταση του ασφαλούς χαρακτήρα της χώρας για συγκεκριμένο αιτούντα·

γ) κανόνες σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο οι οποίοι επιτρέπουν να εξετάζεται χωριστά κατά πόσον η οικεία τρίτη χώρα είναι ασφαλής για συγκεκριμένο αιτούντα και οι οποίοι επιτρέπουν, τουλάχιστον, στον αιτούντα να προσβάλλει την εφαρμογή της εννοίας της ασφαλούς τρίτης χώρας. επικαλούμενος ως λόγο το γεγονός ότι η τρίτη χώρα δεν είναι ασφαλής στις συγκεκριμένες συνθήκες που τον αφορούν. Ο αιτών θα έχει επίσης τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ αυτού και της τρίτης χώρας σύμφωνα με το στοιχείο α.

4. Κατά την εφαρμογή απόφασης που βασίζεται ■ στο παρόν άρθρο, τα οικεία κράτη μέλη ■ ενημερώνουν σχετικά τον αιτούντα. ■

5. Όταν η ασφαλής τρίτη χώρα δεν δέχεται εκ νέου τον αιτούντα άσυλο, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε αυτός να έχει πρόσβαση σε διαδικασία σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που περιγράφονται στο κεφάλαιο II.

6. Τα κράτη μέλη δεν καταρτίζουν εθνικούς καταλόγους ασφαλών χωρών καταγωγής ούτε εθνικούς καταλόγους ασφαλών τρίτων χωρών. [Τροπολογία 91]

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΝΑΚΛΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 38
Ανάκληση της διεθνούς προστασίας

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μπορεί να αρχίζει εξέταση για την ανάκληση της διεθνούς προστασίας συγκεκριμένου προσώπου, όταν προκύπτουν νέα στοιχεία ή πορίσματα που δείχνουν ότι υπάρχουν λόγοι επανεξέτασης της διεθνούς προστασίας του.

Άρθρο 39
Διαδικαστικοί κανόνες

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν η αρμόδια αρχή εξετάζει το ενδεχόμενο ανάκλησης της διεθνούς προστασίας υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς σύμφωνα με το άρθρο 14 ή το άρθρο 19 της οδηγίας [.../.../ΕΕ] [οδηγίας περί αναγνώρισης], ο ενδιαφερόμενος απολαύει των ακόλουθων εγγυήσεων:

- α) ενημερώνεται εγγράφως ότι η αρμόδια αρχή επανεξετάζει αν συγκεντρώνει τις απαραίτητες προϋποθέσεις για διεθνή προστασία καθώς επίσης και για τους λόγους της επανεξέτασης αυτής, και
- β) του παρέχεται έχει η δυνατότητα να προβάλει, στο πλαίσιο προσωπικής συνέντευξης σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο β) και τα άρθρα 13, 14 και 15 ή με γραπτή δήλωση, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι δεν πρέπει να ανακληθεί η διεθνής προστασία του.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής:

- α) η αρμόδια αρχή είναι σε θέση να λαμβάνει ακριβείς και επίκαιρες πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως, ανάλογα με την περίπτωση, πληροφορίες από την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR) και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο, όσον αφορά τη γενική κατάσταση που επικρατεί στις χώρες καταγωγής των ενδιαφερομένων προσώπων, και
- β) όταν συλλέγονται πληροφορίες σχετικά με τη συγκεκριμένη περίπτωση προκειμένου να επανεξετασθεί η διεθνής προστασία, οι πληροφορίες αυτές δεν λαμβάνονται από τους υπεύθυνους της δίωξης ή της σοβαρής βλάβης κατά τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα να πληροφορούνται απευθείας οι εν λόγω φορείς ότι ο ενδιαφερόμενος δικαιούται διεθνή προστασία, και ότι το καθεστώς του είναι υπό επανεξέταση, ή να τίθεται σε κίνδυνο η σωματική ακεραιότητα του ενδιαφερομένου και των προσώπων που εξαρτώνται από αυτόν, ή η ελευθερία και η ασφάλεια των μελών της οικογένειάς του που εξακολουθούν να διαμένουν στη χώρα καταγωγής.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η απόφαση της αρμόδιας αρχής να ανακαλέσει τη διεθνή προστασία διατυπώνεται γραπτώς. Η απόφαση αναφέρει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους και παρέχονται γραπτώς πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες προσβολής της απόφασης.

3. Μόλις ληφθεί από την αρμόδια αρχή η απόφαση περί ανάκλησης της διεθνούς προστασίας, ισχύουν εξίσου το άρθρο 18 παράγραφος 2, το άρθρο 19 παράγραφος 1 και το άρθρο 26.

4. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η διεθνής προστασία εκπνέει εκ του νόμου, εάν ο δικαιούμενος διεθνούς προστασίας έχει παραιτηθεί κατά τρόπο κατηγορηματικό από την αναγνώρισή του ως δικαιούμενου διεθνούς προστασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΝΔΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ

Άρθρο 40
Δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες διεθνή προστασία να έχουν δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας ενώπιον δικαστηρίου κατά των ακόλουθων αποφάσεων:

- α) απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας την οποία υπέβαλαν, περιλαμβανομένων των αποφάσεων:
 - i) που κρίνουν αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα και/ ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας·
 - ii) με τις οποίες η αίτηση κρίνεται ως απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 30·
 - iii) που λαμβάνονται στα σύνορα ή τις ζώνες διέλευσης κράτους μέλους, όπως περιγράφεται στο άρθρο 36 παράγραφος 1·
 - iv) να μη διεξαχθεί εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 37·
- β) άρνηση να αρχίσει εκ νέου η εξέταση της αίτησης η οποία σταμάτησε σύμφωνα με τα άρθρα 24 και 25·
- γ) απόφαση ανάκλησης της διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 39.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα πρόσωπα τα οποία έχει αναγνωρίσει η αποφαινόμενη αρχή ότι πληρούν τις προϋποθέσεις επικουρικής προστασίας, να έχουν δικαίωμα αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, όπως αναφέρονται στην παράγραφο 1, έναντι της απόφασης που κρίνει αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα.

Στα εν λόγω πρόσωπα παρέχονται τα δικαιώματα και τα ευεργετήματα που εξασφαλίζονται στους δικαιούμενους επικουρική προστασία σύμφωνα με την οδηγία [.../.../ΕΕ] [οδηγία περί αναγνώρισης] μέχρι την έκβαση της διαδικασίας του ένδικου μέσου.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποτελεσματική ένδικη προστασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 να εξασφαλίζει πλήρη εξέταση τόσο των πραγματικών όσο και των νομικών ζητημάτων, ιδίως ex nunc εξέταση των αναγκών διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία [...]/.../ΕΕ [οδηγία περί αναγνώρισης], τουλάχιστον κατά την άσκηση ένδικων μέσων ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

4. Τα κράτη μέλη ορίζουν **ελάχιστες** προθεσμίες και θεσπίζουν τις λοιπές απαιτούμενες διατάξεις για την άσκηση του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας από τον αιτούντα σύμφωνα με την παράγραφο 1. **[Τροπολογία 92]**

Τα κράτη μέλη ορίζουν ελάχιστη προθεσμία σαράντα πέντε εργάσιμων ημερών, εντός της οποίας οι αιτούντες μπορούν ασκήσουν το δικαίωμά τους πραγματικής προσφυγής. Για τους αιτούντες που εντάσσονται στην ταχεία διαδικασία που ορίζει το άρθρο 28, παράγραφος 6, τα κράτη μέλη προβλέπουν ελάχιστη προθεσμία τριάντα εργάσιμων ημερών. Οι προθεσμίες δεν καθιστούν αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την πρόσβαση των αιτούντων σε αποτελεσματική ένδικη προστασία σύμφωνα με την παράγραφο 1. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να προβλέπουν αυτεπάγγελτη επανεξέταση των αποφάσεων που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 36. **[Τροπολογία 93]**

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, η ένδικη προστασία που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου έχει ως αποτέλεσμα ότι επιτρέπεται στους αιτούντες να παραμείνουν στο οικείο κράτος μέλος εν αναμονή της έκβασης του ένδικου μέσου.

6. Σε περίπτωση απόφασης που λαμβάνεται με την ταχεία διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 6 και απόφασης η οποία κρίνει αίτηση ως απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 2 στοιχείο δ), και **εάν, στην περίπτωση αυτή,** το δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος εν αναμονή της έκβασης του ένδικου μέσου δεν προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, η δυνατότητα παραμονής του αιτούντος στο έδαφος του κράτους μέλους μπορεί να κριθεί από δικαστήριο είτε με αίτηση του ενδιαφερόμενου είτε αυτεπάγγελα. **[Τροπολογία 94]**

Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται στις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 36.

7. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον αιτούντα να παραμείνει στο έδαφός τους εν αναμονή της έκβασης της διαδικασίας που αναφέρεται στην παράγραφο 6. ***Εξαίρεση μπορεί να ισχύσει για μεταγενέστερες αιτήσεις που δεν έχουν ως αποτέλεσμα μια περαιτέρω εξέταση σύμφωνα με τα άρθρα 34 και 35, όταν υπάρχει απόφαση επιστροφής σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ, και για αποφάσεις σε διαδικασίες σύμφωνα με το άρθρο 37, όταν αυτό προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο.*** [Τροπολογία 117]

8. Οι παράγραφοι 5, 6 και 7 του παρόντος άρθρου ισχύουν με την επιφύλαξη του άρθρου 26 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. [...] [κανονισμού του Δουβλίνου].

9. Τα κράτη μέλη ορίζουν προθεσμίες για την εξέταση της απόφασης της αποφαινόμενης αρχής από το δικαστήριο σύμφωνα με την παράγραφο 1.

10. Όταν στον αιτούντα έχει χορηγηθεί καθεστώς που παρέχει σύμφωνα με την εθνική και ενωσιακή νομοθεσία τα ίδια δικαιώματα και οφέλη με το καθεστώς του πρόσφυγα δυνάμει της οδηγίας [...] [οδηγίας περί αναγνώρισης], μπορεί να θεωρηθεί ότι ο αιτών διαθέτει αποτελεσματική ένδικη προστασία στην περίπτωση που αποφασισθεί από δικαστήριο ότι η ένδικη προστασία δυνάμει της παραγράφου 1 είναι απαράδεκτη ή είναι απίθανο να φέρει αποτέλεσμα λόγω ανεπαρκούς ενδιαφέροντος του αιτούντος για τη συνέχιση της διαδικασίας.

11. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν στην εθνική νομοθεσία τους όρους σύμφωνα με τους οποίους να μπορεί να τεκμαίρεται ότι ο αιτών ανακάλεσε σιωπηρά ή παραιτήθηκε από την ένδικη προστασία του σύμφωνα με την παράγραφο 1 καθώς και τους κανόνες για τη διαδικασία που ακολουθείται σε αυτές τις περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 41 Προσβολή εκ μέρους των δημοσίων αρχών

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τη δυνατότητα των δημοσίων αρχών να προσβάλλουν τις διοικητικές ή/και δικαστικές αποφάσεις όπως προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 42

Απόρρητο

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές που εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία να δεσμεύονται από την αρχή του απορρήτου, όπως ορίζεται στην εθνική νομοθεσία, σε σχέση με οιαδήποτε πληροφορία λαμβάνουν στο πλαίσιο της εργασίας τους.

Άρθρο 43

Συνεργασία

Κάθε κράτος μέλος ορίζει ένα εθνικό σημείο επαφής και ανακοινώνει τη διεύθυνσή του στην Επιτροπή. Η Επιτροπή ανακοινώνει την πληροφορία αυτή και στα υπόλοιπα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη, σε συνεννόηση με την Επιτροπή, λαμβάνουν κάθε πρόσφορο μέτρο για την καθιέρωση άμεσης συνεργασίας και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

Άρθρο 44

Υποβολή εκθέσεων

Το αργότερο την [...], η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή **και το οικονομικό κόστος** της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει τις τυχόν τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή όλα τα πληροφοριακά στοιχεία **και τα δημοσιονομικά στοιχεία** που είναι χρήσιμα για την κατάρτιση της εν λόγω έκθεσης. Μετά την υποβολή της έκθεσης, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη τουλάχιστον ανά **διετία**. [Τροπολογία 95]

Άρθρο 45 Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με τα άρθρα [...] το αργότερο μέχρι [...]. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων αυτών, καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των εν λόγω διατάξεων και της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με το άρθρο 28 παράγραφος 3 μέσα σε ...*. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων αυτών, καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των εν λόγω διατάξεων και της παρούσας οδηγίας. **[Τροπολογία 96]**

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Περιλαμβάνουν επίσης δήλωση ότι οι παραπομπές στην οδηγία που καταργείται από την παρούσα οδηγία, οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θεωρούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος αυτής της παραπομπής και της διατύπωσης αυτής της δήλωσης καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των κυριότερων διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που διέπονται από την παρούσα οδηγία, καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ των διατάξεων αυτών και της παρούσας οδηγίας.

*

Δύο χρόνια από την ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 46 Μεταβατικές διατάξεις

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 45 στις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που κατατίθενται μετά την [...] και στις διαδικασίες ανάκλησης της διεθνούς προστασίας που κινούνται μετά την [...]. Αιτήσεις που υποβάλλονται πριν από την [...] και διαδικασίες για την ανάκληση του καθεστώτος του πρόσφυγα που κινούνται πριν από την [...] διέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίστηκαν σύμφωνα με την οδηγία 2005/85/EK.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ορίζονται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 45 στις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που κατατίθενται μετά την [...]. Οι αιτήσεις που υποβάλλονται πριν από την [...] διέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίστηκαν σύμφωνα με την οδηγία 2005/85/EK.

Άρθρο 47 Κατάργηση

Η οδηγία 2005/85/EK καταργείται από την [επομένη της ημερομηνίας που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 45 της παρούσας οδηγίας], χωρίς να θίγονται οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά την προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό τους δίκαιο που ορίζεται στο παράρτημα II, μέρος Β.

Οι παραπομπές στην καταργηθείσα οδηγία νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος III.

Άρθρο 48
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα [...] εφαρμόζονται από την [επομένη της ημερομηνίας που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 45 της παρούσας οδηγίας].

Άρθρο 49
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

[...]

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

[...]

[...]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Ορισμός της «αποφαινομένης αρχής»

Κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, η Ιρλανδία μπορεί, εφόσον εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 17(1) του νόμου περί προσφύγων του 1996 (όπως τροποποιήθηκε), να θεωρεί ότι:

- ως «αποφαινομένη αρχή», κατά το άρθρο 2 στοιχείο στ) της παρούσας οδηγίας, νοείται, όσον αφορά την εξέταση του κατά πόσον πρέπει να αναγνωρισθεί ο αιτών ως πρόσφυγας, το «Office of the Refugee Applications Commissioner», και
- στις «αποφάσεις σε πρώτο βαθμό», κατά το άρθρο 2 στοιχείο στ) της παρούσας οδηγίας, περιλαμβάνονται οι συστάσεις του «Refugee Applications Commissioner» ως προς το κατά πόσον πρέπει να αναγνωρισθεί ο αιτών ως πρόσφυγας.

Η Ιρλανδία θα γνωστοποιήσει στην Επιτροπή οποιεσδήποτε τροποποιήσεις των διατάξεων του άρθρου 17(1) του νόμου περί προσφύγων του 1996 (όπως τροποποιήθηκε).

■ [Τροπολογία 85]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Μέρος Α

Καταργούμενη οδηγία
(όπως αναφέρεται στο άρθρο 47)

Οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 326, 13.12.2005, σ. 13)

Μέρος Β

Προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο
(όπως αναφέρεται στο άρθρο 47)

Οδηγία	Προθεσμίες μεταφοράς
2005/85/ΕΚ	Πρώτη προθεσμία: 1η Δεκεμβρίου 2007 Δεύτερη προθεσμία: 1η Δεκεμβρίου 2008

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ¹

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 στοιχείο α)	Άρθρο 2 στοιχείο α)
Άρθρο 2 στοιχείο β)	Άρθρο 2 στοιχείο β)
Άρθρο 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 2 στοιχείο γ)
-	Άρθρο 2 στοιχείο δ)
Άρθρο 2 στοιχείο δ)	Άρθρο 2 στοιχείο ε)
Άρθρο 2 στοιχείο ε)	Άρθρο 2 στοιχείο στ)
Άρθρο 2 στοιχείο στ)	Άρθρο 2 στοιχείο ζ)
-	Άρθρο 2 στοιχείο η)
-	Άρθρο 2 στοιχείο θ)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ)	Άρθρο 2 στοιχείο ι)
-	Άρθρο 2 στοιχείο ια)
-	Άρθρο 2 στοιχείο ιβ)
Άρθρο 2 στοιχείο η)	Άρθρο 2 στοιχείο ιγ)
Άρθρο 2 στοιχείο θ)	Άρθρο 2 στοιχείο ιδ)
Άρθρο 2 στοιχείο ι)	Άρθρο 2 στοιχείο ιε)
Άρθρο 2 στοιχείο ια)	Άρθρο 2 στοιχείο ιστ)
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 3 παράγραφος 3	-
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 3 παράγραφος 3

¹ Ο πίνακας αντιστοιχίας δεν έχει ενημερωθεί.

Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	-
-	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 4
-	Άρθρο 4 παράγραφος 5
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6 παράγραφος 1	-
-	Άρθρο 6 παράγραφος 1
-	Άρθρο 6 παράγραφος 2
Άρθρο 6 παράγραφος 2	Άρθρο 6 παράγραφος 3
Άρθρο 6 παράγραφος 3	Άρθρο 6 παράγραφος 4
-	Άρθρο 6 παράγραφος 5
-	Άρθρο 6 παράγραφος 6
Άρθρο 6 παράγραφος 4	Άρθρο 6 παράγραφος 7
Άρθρο 6 παράγραφος 5	-
-	Άρθρο 6 παράγραφος 8
-	Άρθρο 6 παράγραφος 9
-	Άρθρο 7 παράγραφοι 1 έως 3
Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 8 παράγραφος 1
Άρθρο 7 παράγραφος 2	Άρθρο 8 παράγραφος 2
-	Άρθρο 8 παράγραφος 3
Άρθρο 8 παράγραφος 1	Άρθρο 9 παράγραφος 1
-	Άρθρο 9 παράγραφος 2
Άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχείο α)
Άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο β)	Άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχείο β)
Άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχείο γ)
-	Άρθρο 9 παράγραφος 3 στοιχείο δ)
Άρθρο 8 παράγραφος 3	Άρθρο 9 παράγραφος 4
Άρθρο 8 παράγραφος 5	Άρθρο 9 παράγραφος 5

Άρθρο 9 παράγραφος 1
Άρθρο 9 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 9 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 9 παράγραφος 3
-
Άρθρο 10
Άρθρο 11
Άρθρο 12 παράγραφος 1
Άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 12 παράγραφος 3
Άρθρο 12 παράγραφοι 4 έως 6
Άρθρο 13 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 13 παράγραφος 3 στοιχείο α)
-
Άρθρο 13 παράγραφος 3 στοιχείο β)
-
-
Άρθρο 13 παράγραφος 4
Άρθρο 13 παράγραφος 5
-
Άρθρο 14
-
-
Άρθρο 10 παράγραφος 1
Άρθρο 10 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο
-
Άρθρο 10 παράγραφος 3
Άρθρο 10 παράγραφος 4
Άρθρο 11
Άρθρο 12
Άρθρο 13 παράγραφος 1
Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο α)
-
-
Άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 13 παράγραφοι 3 έως 5
Άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 14 παράγραφος 3 στοιχείο α)
Άρθρο 14 παράγραφος 3 στοιχείο β)
Άρθρο 14 παράγραφος 3 στοιχείο γ)
Άρθρο 14 παράγραφος 3 στοιχείο δ)
Άρθρο 14 παράγραφος 3 στοιχείο ε)
Άρθρο 14 παράγραφος 4
-
Άρθρο 15
-
Άρθρο 16
Άρθρο 17

Άρθρο 15 παράγραφοι 1, 2 και 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 18 παράγραφοι 1, 2 και 3 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο α)	-
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο β)	Άρθρο 18 παράγραφος 3 στοιχείο α)
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο γ)	Άρθρο 18 παράγραφος 3 στοιχείο β)
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο δ)	-
Άρθρο 15 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	-
-	Άρθρο 18 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 15 παράγραφος 4	Άρθρο 18 παράγραφος 4
-	Άρθρο 18 παράγραφος 5
Άρθρο 15 παράγραφος 5	Άρθρο 18 παράγραφος 6
Άρθρο 15 παράγραφος 6	Άρθρο 18 παράγραφος 7
Άρθρο 16 παράγραφος 1	Άρθρο 19 παράγραφος 1
Άρθρο 16 παράγραφος 2	Άρθρο 19 παράγραφος 2
-	Άρθρο 19 παράγραφος 3
Άρθρο 16 παράγραφος 3	Άρθρο 19 παράγραφος 4
Άρθρο 16 παράγραφος 4	Άρθρο 19 παράγραφος 4
-	Άρθρο 20 παράγραφοι 1 έως 3
Άρθρο 17 παράγραφος 1	Άρθρο 21 παράγραφος 1
Άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο β)	-
Άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 17 παράγραφος 3	-
Άρθρο 17 παράγραφος 4	Άρθρο 21 παράγραφος 3
-	Άρθρο 21 παράγραφος 4
Άρθρο 17 παράγραφος 5	Άρθρο 21 παράγραφος 5
-	Άρθρο 21 παράγραφος 6
Άρθρο 17 παράγραφος 6	Άρθρο 21 παράγραφος 7
Άρθρο 18	Άρθρο 22
Άρθρο 19	Άρθρο 23

Άρθρο 20	Άρθρο 24
Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)	Άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 20 παράγραφος 2	Άρθρο 24 παράγραφος 2
-	Άρθρο 24 παράγραφος 3
Άρθρο 21	Άρθρο 25
Άρθρο 22	Άρθρο 26
Άρθρο 23	Άρθρο 27
Άρθρο 23 παράγραφος 1	Άρθρο 27 παράγραφος 1
Άρθρο 23 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 27 παράγραφος 2
Άρθρο 23 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	-
-	Άρθρο 27 παράγραφος 3
-	Άρθρο 27 παράγραφος 4
Άρθρο 23 παράγραφος 3	Άρθρο 27 παράγραφος 5
Άρθρο 23 παράγραφος 4	Άρθρο 27 παράγραφος 6
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο α)	Άρθρο 27 παράγραφος 6 στοιχείο α)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο β)	-
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο γ) σημείο i)	Άρθρο 27 παράγραφος 6 στοιχείο β)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο γ) σημείο ii)	-
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο δ)	Άρθρο 27 παράγραφος 6 στοιχείο γ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ε)	-
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο στ)	Άρθρο 27 παράγραφος 6 στοιχείο δ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ζ)	-
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο η)	-
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο θ)	-
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ι)	Άρθρο 27 παράγραφος 6 στοιχείο στ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχεία ια) έως ιδ)	-
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ιε)	Άρθρο 27 παράγραφος 6 στοιχείο ε)
-	Άρθρο 27 παράγραφος 7
-	Άρθρο 27 παράγραφος 8
-	Άρθρο 27 παράγραφος 9

-	Άρθρο 28
Άρθρο 24	-
Άρθρο 25	Άρθρο 29
Άρθρο 25 παράγραφος 1	Άρθρο 29 παράγραφος 1
Άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ)	Άρθρο 29 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ)
Άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχεία δ) και ε)	-
Άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχεία στ) και ζ)	Άρθρο 29 παράγραφος 2 στοιχεία δ) και ε)
-	Άρθρο 30
Άρθρο 26	Άρθρο 31
Άρθρο 27	Άρθρο 32
Άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο α)
-	Άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχεία β) έως δ)	Άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως ε)
Άρθρο 27 παράγραφοι 2 έως 5	Άρθρο 32 παράγραφοι 2 έως 5
Άρθρο 28	-
Άρθρο 29	-
Άρθρο 30	Άρθρο 33
Άρθρο 30 παράγραφοι 2 έως 4	-
-	Άρθρο 33 παράγραφος 2
Άρθρο 30 παράγραφος 5	Άρθρο 33 παράγραφος 3
Άρθρο 30 παράγραφος 6	Άρθρο 33 παράγραφος 4
Άρθρο 31	Άρθρο 34
Άρθρο 31 παράγραφος 2	-
Άρθρο 31 παράγραφος 3	Άρθρο 34 παράγραφος 2
Άρθρο 32 παράγραφοι 1 έως 7	Άρθρο 35 παράγραφος 1 έως 7
-	Άρθρο 35 παράγραφοι 8 και 9
Άρθρο 33	-
Άρθρο 34	Άρθρο 36
Άρθρο 34 παράγραφοι 1 και 2 στοιχείο α)	Άρθρο 36 παράγραφοι 1 και 2 στοιχείο α)
Άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β)	-
Άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 36 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 34 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β)	Άρθρο 36 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β)

Άρθρο 35 παράγραφος 1	Άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο α)
-	Άρθρο 37 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 35 παράγραφοι 2 και 3 στοιχεία α) έως στ)	-
Άρθρο 35 παράγραφος 4	Άρθρο 37 παράγραφος 2
Άρθρο 35 παράγραφος 5	Άρθρο 37 παράγραφος 3
Άρθρο 36 παράγραφοι 1 έως 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 38 παράγραφοι 1 έως 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 36 παράγραφος 2 στοιχείο δ)	-
Άρθρο 36 παράγραφος 3	-
Άρθρο 36 παράγραφος 4	Άρθρο 38 παράγραφος 3
Άρθρο 36 παράγραφος 5	Άρθρο 38 παράγραφος 4
Άρθρο 36 παράγραφος 6	Άρθρο 38 παράγραφος 5
Άρθρο 36 παράγραφος 7	-
Άρθρο 37	Άρθρο 39
Άρθρο 38	Άρθρο 40
Άρθρο 39	Άρθρο 41
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α)
-	Άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i)
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i)	Άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii)
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii)	Άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii)
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii)	-
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ)	-
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
-	Άρθρο 41 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 39 παράγραφος 2	Άρθρο 41 παράγραφος 4
Άρθρο 39 παράγραφος 3	-
-	Άρθρο 41 παράγραφοι 5 έως 8
Άρθρο 39 παράγραφος 4	Άρθρο 41 παράγραφος 9
Άρθρο 39 παράγραφος 5	Άρθρο 41 παράγραφος 10
Άρθρο 39 παράγραφος 6	Άρθρο 41 παράγραφος 11

Άρθρο 40
Άρθρο 41
-
Άρθρο 42
Άρθρο 43
Άρθρο 44
-
Άρθρο 45
Άρθρο 46
Παράρτημα I
Παράρτημα II
Παράρτημα III
-
-

Άρθρο 42
Άρθρο 43
Άρθρο 44
Άρθρο 45
Άρθρο 46
Άρθρο 47
Άρθρο 48
Άρθρο 49
Άρθρο 50
Παράρτημα I
Παράρτημα II
-
Παράρτημα III
Παράρτημα IV